

**JMG – INSTITUTIONEN FÖR JOURNALISTIK, MEDIER OCH
KOMMUNIKATION**

“De tror att jag hänger med kriminella, att jag är farlig, fast egentligen är det tvärtom”

En kvalitativ studie om hur mediebevakningen på Göteborgs förorter påverkar
identitetsskapandet hos ungdomar boende i områdena

Maja Pettersson & Jennifer Gunnarsson

Uppsats/Examensarbete: 15 hp

Program och/eller kurs: Medie- och kommunikationsvetenskap, fördjupningskurs

Nivå: Grundnivå

Termin/år: Ht/2023

Handledare: Jenny Wiik

Kursansvarig: Malin Sveningsson

Abstract

Uppsats/Examensarbete: 15 hp

Program och/eller kurs: Medie- och kommunikationsvetenskap, fördjupningskurs

Nivå: Grundnivå

Termin/år: Ht/2023

Handledare: Jenny Wiik

Kursansvarig: Malin Sveningsson

Sidantal: 50

Antal ord: 16 582

Nyckelord: *Förort, media, medieskugga, ungdomar, stigma, identitet, mottagarperspektiv, receptionsanalys, encoding/decoding, sociala medier.*

Syfte: Att undersöka hur ungdomar som bor i Göteborgs förorter uppfattar medias skildring av deras bostadsområden och hur denna bild påverkar deras självbild och identitet.

Teori: Receptionsanalys och stigmatiseringsteori

Metod: Kvalitativa semistrukturerade intervjuer

Material: Elva semistrukturerade intervjuer med ungdomar boende i Göteborgs förorter, män och kvinnor i åldrarna 18-29

Resultat: Resultatet visar att ungdomars nyhetskonsumtion i stora drag är en passiv sådan, med brist på regelbundna rutiner och mönster samt förståelse för vad som skiljer nyheter och annat medieinnehåll åt. De allra mest återkommande källorna för nyheter hos ungdomarna i studien är sociala medier, däribland TikTok och Instagram. Negativt innehåll, behandlande kriminalitet och sociala problem, anses vara de allra mest frekventa ämnena i relation till Göteborgs förorter i media. De associationer ungdomarna själva relaterar till sina bostadsområden i förorten är i övervägande mängd positiva och knutna till kärlek och gemenskap. Den tolkning som i allra största grad antas i förhållande till mediebevakningen av förorten är därmed den oppositionella respektive förhandlande tolkningspositionen. Som ett resultat av detta skapas en distansering mellan förortens ungdomar och samhällets media. Det bidrar bland annat till att ungdomar aktivt väljer att inte alls ta del av nyheter från sina bostadsområden.

Resultatet visar dessutom att den ensidigt negativa bevakningen får betydande konsekvenser för ungdomars självbild och identitet. Ungdomarna tvingas inte bara handskas med de fördomar som skapats utifrån medierapporteringen, utan sätts också i situationer då de anpassar och förändrar sin identitet för att bli accepterade och inräknade i resten av samhället. Utifrån sitt stigma applicerar de olika strategier för att antingen motbevisa eller bekräfta omgivningens förutfattade meningar.

Tack till

Jenny, vår handledare, för att du har trott och väglett oss under hela resans gång. Det är tack vare dig som vår vision nu är verklighet.

Engagerad skolpersonal och föreningsaktiva, för att ni gav oss chansen att få träffa ungdomarna som ni möter varje dag.

*Alla fantastiska och kloka ungdomar som valde att delta i vår studie.
Era berättelser har berört oss på djupet och vi har lyssnat på vartenda ord ni delat med oss.
Vi tror på er.*

Executive summary

The purpose of this study is to examine how youth residing in the suburbs of Gothenburg perceive the media portrayal of their residential areas and how this representation influences their self-image and identity. To address the study's objectives, three research questions have been formulated to gain a deeper understanding of the subject:

1. *What do the youth perceive as the media's portrayal of their residential areas, and from which news sources does this portrayal originate?*
2. *To what extent do the youth's own perceptions of the suburb they reside in align with the media's communication? How do they interpret and relate to this portrayal?*
3. *How does the depicted media image of the suburb affect the recipient's self-perception and identity?*

The study employed a qualitative research method, relying on 11 interviews with youth aged 18-29 residing in some of Gothenburg's disadvantaged areas. This method was chosen to provoke in-depth responses regarding personal experiences and emotions from youth growing up in our contemporary media landscape with unrestricted access to information and news.

The study's result revealed that the youth were relatively unaware of the sources of their actual news. However, the results showed the significant rise of social media and the shift from traditional news media to digital platforms. The youth shared a common perception of the media's consistently negative reporting, where crime, poverty, and social issues were recurring themes. They experienced the tendency for positive events to be ignored for economic gain, and that someone needed to be portrayed as a scapegoat. Notably, two youth aligned with the media's portrayal of the suburb, while the rest had entirely different associations, viewing their areas as encompassing love, security, and community.

The study underscored the media's substantial impact on both society and the individual residing in the suburb, contributing to the reinforcement of an "us" and "them" mentality in society. Many youth felt a constant need to counteract existing prejudices based on their residential area and ethnicity. This manifested in a sense of having to lie about their origins or residence, altering their speech, behavior, and appearance, and facing different prerequisites for work and social inclusion. Several youth shared stories of people in their surroundings who, unable to refute media and societal prejudices, chose to accept the prevailing image, confirming the portrayal of themselves as dangerous and criminal.

The results of this study provide a perspective rarely illuminated, a perspective from those considered the problem but seldom heard. It contributes valuable research to an extremely relevant and crucial subject concerning societal issues such as segregation. The study highlights the need for more current research conducted in today's digitized media landscape. Future research could replicate this study with a different age group to determine if age is a contributing factor to the extent to which one is influenced by the media's portrayal of

suburbs. It would also be interesting to hear the perspectives of youth from the city center regarding their associations and prejudices related to suburbs.

Innehållsförteckning

1 Inledning	7
2 Bakgrund och tidigare forskning	10
2.1 Ett förändrat medielandskap & ungas mediekonsumtion	10
2.2 Mediernas roll	11
2.3 Medias påverkan på identiteten	12
3 Syfte och Frågeställningar	14
Syfte	14
Frågeställningar	14
4 Teori	15
4.1 Receptionsanalys	15
4.2 Stigmatisering och identitetsskapande	16
5 Metod	19
5.1 Val av metod	19
5.1.1 Kvalitativ metod	19
5.1.2 Semistrukturerade kvalitativa intervjuer	19
5.1.3 Material - Intervjuguide	20
5.3 Genomförande	22
5.4 Respondentgalleri	23
5.5 Tillvägagångssätt för analys	24
5.6 Forskningsetiska överväganden	24
5.7 Metodkritik och studiens kvalitet	26
6 Resultat och analys	28
6.1 Frågeställning 1	28
6.1.1 Media- och nyhetskonsumtion	28
6.1.2 Ungdomars uppfattning om medias framställning av förorten	30
6.2 Frågeställning 2	30
6.2.1 Associationer till bostadsområdet	30
6.2.2 Ungdomars relation till mediebevakningen av förorten	33
6.3 Frågeställning 3	35
6.3.1 Identitet	35
6.3.2 Fördomar och förutsättningar	36
6.3.3 “Vi” och “dem”	39
7 Sammanfattning	42
8 Slutdiskussion	44
9 Vidare forskning	46
10 Källförteckning	47
11 Bilagor	49

1 Inledning

Kriminalitet, sociala problem och invandring - tre teman som har varit återkommande i våra nyhetsflöden de senaste åren. Något vi båda lagt märke till är att de ofta berör ungdomar, speciellt de från förorten. Efter att ha spenderat ett år i Göteborg har vi uppmärksammat samtalen och fördomarna om stadens utsatta områden och de som är bosatta där, men hur väl stämmer denna bild överens med ungdomarnas verklighet? Hur handskas de med fördomarna som florerar i såväl lunchrum som i gemene mans konstanta nyhetsflöde? Detta är några av de funderingar som uppkommit hos oss och de som faktiskt besitter svaren på dessa frågor är ungdomarna som lever i denna miljö dagligen. Denna studie strävar efter att kasta ljus över hur dessa ungdomar uppfattar och erfarar mediebevakningen av sina närmiljöer, hur medias representation påverkar deras dagliga liv, deras förutsättningar och deras egna identitet.

Att medierna besitter en mycket maktfull position är inget nytt fenomen utan har varit en pågående diskussion de senaste årtiondena. Medierna blir särskilt inflytelserika för formandet av samhällets ungdomar, som är i ett känsligt stadiet för påverkan av andras åsikter och föreställningar (WHO, u.å.). Medias avgörande roll i samhället synliggjordes redan för 20 år sedan, då den övervägande negativa bevakningen av förorten drabbat dess invånare negativt. Tidigare forskning och teorier om reception samt stigmatisering, avslöjar mediebildens och tolkningens makt i att forma fördomar om förorten och om de som bor där. Detta får i sin tur konsekvenser för hur invånarna i förorten, inte minst ungdomarna, konstruerar sin identitet och uppfattar sin plats i samhället. Genom stigmatiseringsprocessen förstår vi att förortens invånare försätts i en inre konflikt, där deras egna självbild hotas av omgivningens tolkningar av den ensidigt negativa mediebevakningen av deras hem, överrepresenterad av kriminalitet och sociala problem. Platser och människor som för dem representerar kärlek och gemenskap blir för allmänheten associerade med fara och problematik. Framställningen får därför inverkan på flera delar av det vardagliga livet, exempelvis arbete, utbildning och social inkludering (Ericsson, 2002:51-101; Goffman, 2014:9-50; Hagen, 1995:193-197; Harris & Hendershott, 2018:974-991; Karlsson & Strömbäck, 2019:370-372; Nord & Nygren, 2002:127-149; Pripp, 2002:41-70; Strömbäck, 2014:24; Van Hulst m.fl, 2014:456-472).

I de negativt genomsyrade nyheterna från förorterna, har vi det senaste året noterat mer än kopplingen mellan ungdomar och sociala problem. Vi har uppmärksammat en genomgående koppling till etnicitet. Sedan år 2012 har Sveriges befolkning ökat med omkring 1,2 miljoner på grund av invandring, vilket bidragit till en utökning av mångkulturalitet i landets många orter (Regeringskansliet, 2023). Enligt en mätning från år 2021 beräknades andelen invånare med utländsk bakgrund på samtliga av Sveriges orter vara 24,9 procent och i de svenska utsatta områdena låg den totala andelen på 74 procent (Stiftelsen The Global Village, 2021). Detta bidrar till att etnicitet blir en av de komponenter som försvårar förståelsen för vad fördomar om människor från förorten egentligen baseras på. Rapporteringen från förorter blir också en fråga om medias behandling och representation av flyktingar, invandring och etnisk tillhörighet. Diskussionen om invandring är inte minst aktuell i dagens politiska debatter. Med Sverigedemokraterna som Sveriges tredje största parti har kärnfrågorna i dagens ledande

politik förändrats. Idag utmärks den politiska debatten av en sammanflätning mellan invandring och högre förekomst av kriminell aktivitet i förorterna. Tillsammans med medias stereotypisering av invånarna från förorten framgår det att denna fråga är av allra högsta relevans. Det utgör grunden för ett av dagens största samhällsproblem som bidrar till segregation och marginalisering. Detta är både ett resultat och en konsekvens av att ungdomar i förorten inte känner sig som en integrerad del av samhället. Vidare är segregationen en viktig fråga att belysa, särskilt bland ungdomar, då detta lägger grunden för hur samhället och politiken i dessa frågor kommer att utvecklas framöver. Denna utveckling kommer också få betydelse för hur vi ser på oss själva och på varandra.

Den maktfulla mediebild som vår studie refererar till är en del av den komplexa kontext som relaterar till såväl ungdomars nyhetskonsumtion som det förändrade medielandskap vi idag befinner oss i. Den omvälvande förändringen som skett de senaste 20 åren kännetecknas av att användargenererade plattformar såsom TikTok och Instagram har högre räckvidd än de traditionella medierna. Dessa plattformar domineras av unga användare, vilket framförallt avspeglas i deras nyhetskonsumtion (Nordicom, 2022). Sociala medier ger, till skillnad från traditionella medier, tillgång till ett konstant, personifierat informationsflöde med frekventa uppdateringar från flera olika geografiska platser. Dagens ungdomar behöver inte längre agera informationssökare på samma sätt som tidigare, i den tid då de traditionella medierna var det enda tillgängliga alternativet. Vi rör oss i en värld där man kan anta en passiv roll och förvänta sig att de mest aktuella nyheterna levereras till oss, vilket riskerar en avsaknad av regelbundna rutiner för nyhetskonsumtion (Carlsson, 2018:42, 48). Det innebär också att det innehåll vi baserar våra tolkningar på är svårt att spåra och kategorisera. Med tanke på att nyheter idag figurerar på en mängd forum som berör olika typer av innehåll blir definitionen av begreppet "nyheter" idag betydligt svårare att definiera. Den nya mediekontexten avslöjar att vi inte längre kan uttala oss om vart människor får sin mediebild ifrån och vad de själva anser vara nyheter. Detta är ytterligare en av de komplexa komponenterna som denna studie innefattar, eftersom vi egentligen inte vet vilka av deras uppfattningar som baseras på nyheter, eller ens på media. Det blir framförallt av betydelse då vi faktiskt inte kan uttala oss om hur varje individ definierar begreppet nyheter och inte heller hur den faktiska mediebevakningen ser ut idag. Med det sagt, gör vi ett medvetet val och lämnar denna fråga till framtida forskning. Vi kommer fortsättningsvis utgå från ungdomarnas upplevda mediebild och erfarenheter.

Problematiken genomsyras idag, till skillnad från för 20 år sedan, av ett flertal nya komponenter som ökar behovet av nya aktuella studier. De resultat som genomförts ur ett mottagarperspektiv är få och tar inte hänsyn till utvecklingen av nya medier och dagens samhällsstruktur. Tidigare forskning baseras också generellt sett på en mycket bred åldersgrupp, vilket vi kan se inte är lika applicerbar på den yngre generationen som befinner sig en känslig fas för identitetsskapande. Med det sagt saknas omfattande studier på hur unga nyhetskonsumenter upplever bevakningen och hur det påverkar deras identitetsskapande idag. Det saknas även studier relaterade till dagens medieaktuella förorter, inte minst i Göteborg. Då tidigare forskning anknyter till olika geografiska platser och tidpunkter kommer vår

forskning med utgångspunkt i en annan plats och i en mer modern tid, antingen kunna bekräfta eller visa på andra resultat än vad tidigare forskning gjort.

Med hjälp av de teoretiska ramverken om reception och stigmatisering kommer vi belysa och steg för steg tydliggöra komponenternas samverkan med varandra. Genom att inkludera ungdomarnas röster hoppas vi kunna väcka känslor och tankar kring frågan om ungdomars uppfattning av och identitetsskapande utifrån media. Det blir därmed nödvändigt att förstå hur mediebevakningen påverkar ungdomarna i förortens vardagliga liv för att kunna forma en mer nyanserad och rättvis bild av området. Deras upplevelser kommer att fungera som en länk mellan teori, tidigare forskning samt praktik och förhoppningsvis belysa de verkliga konsekvenserna. Denna studie är en resa med utgångspunkt i medias skildring av förorter, sett genom ögonen på de ungdomar som kallar dessa områden sitt hem. Det är en berättelse om medias makt, ungdomars mediekonsumtion och sökandet efter sanningen i en värld full av information och fördomar.

2 Bakgrund och tidigare forskning

Detta kapitel avser att ytterligare förtydliga den komplexa kontext och de flera komponenter som presenterades i inledningen och som därmed ligger till grund för hur ungdomar uppfattar medias skildring av förorten. Avsnittet ger en inledande förståelse för mediernas roll i ungdomars upplevelse av ett utanförskap.

2.1 Ett förändrat medielandskap & ungas mediekonsumtion

Under början av 1960-talet innefattade de traditionella medierna tryckta medier, radio och tv. Mediekonsumenternas utbud var ytterst begränsat och valfriheten likaså, vilket gjorde individer till passiva mottagare av gemensamt innehåll vid samma tidpunkt. Idag, omkring 20 år senare, befinner vi oss i ett nytt medielandskap. Nya teknologiska framsteg, medieaktörer och medietjänster såsom sociala medier, har möjliggjort en större frihet för konsumenten att välja var, när och hur den vill ta del av medieinnehåll. Till skillnad från de traditionella medierna erbjuder dagens medietjänster tillgång till ett ständigt, personifierat informationsflöde under alla dygnets timmar (MPRT, u.å). Det förändrade medielandskapet har påverkat medievanor och konsumtionsmönster, inte minst för den äldre generationen. De unga har till skillnad från den äldre vuxit upp i en mediemiljö med obegränsad tillgång till information och nyheter. Det är därmed rimligt att ställa sig frågan om hur medvetna ungdomarna egentligen är om sin egen nyhetskonsumtion och vad det är som påverkar deras identitet och samhälleliga uppfattningar.

Mediebarometern är en årlig undersökning som belyser den svenska befolkningens medievanor. Den visar att den äldre generationen, trots digitaliseringen, fortfarande föredrar traditionella medieformat. Detta i kontrast till den yngre generationen vars dagliga medieanvändning framförallt centreras runt de populära sociala nätverkstjänsterna Instagram, TikTok och Snapchat. Den högsta användningen av sociala nätverkstjänster finns i åldersgruppen 15-24 år med en omfattning på hela 97 procent. Ökningen av sociala plattformar avspeglas även i ungdomarnas nyhetskonsumtion. Mediebarometern uppger att majoriteten av dagens ungdomarna tar del av nyheter via Instagram, TikTok och Youtube, vilka idag har högre räckvidd för nyheter än de traditionella nyhetsmedierna (Nordicom, 2022). Samtidigt rapporterar MPRT (u.å) om ett minskat intresse för nyheter, särskilt inom åldersgruppen 16-29 år. Endast 43 procent instämmer om att det är nödvändigt att hålla sig informerad, och att intresset framförallt berör nyheter om Sverige, det egna närområdet och den egna hemkommunen. Åldersgruppen konsumerar därtill minst lokala såväl som nationella nyheter av alla åldersgrupper i samhället. Motivationen och valet av nyheter påverkas av ett antal faktorer som inkluderar individens identitet, bakgrund och graden av politiskt intresse och samhällsengagemang (MPRT, u.å). Detta resulterar i skillnader mellan olika generationer såväl som inom samma generation. Med andra ord kan nyhetskonsumtionen bli en identitetsfråga och en fråga om bostadsområde och förutsättningar.

Att ungdomar konsumerar nyheter i mindre utsträckning än äldre, kan uppfattas relativt logiskt. Samtidigt spenderar de unga mer tid än någonsin på sociala plattformar som Instagram och TikTok, där de konstant matas med information och intryck. Det uppkommer därför outredda frågor om vilken typ av nyheter de tar del av och från vilka källor? Den tidigare nämnda frågan återstår; vad definieras egentligen som "nyheter" idag och vilken är mediebilderna som påverkar ungdomarnas identitet och uppfattning bland en mängd informationskällor? En relevant aspekt att ha i åtanke inför vidare läsning blir därmed vad ungdomarna egentligen får ur dagens nyheter.

2.2 Mediernas roll

På riksdagens webbplats benämns medierna som den tredje statsmakten efter riksdagen och regeringen. Deras roll beskrivs som en viktig del av och för samhällsutvecklingen genom förmedling av nyheter och information, vilket formar opinionen och påverkar individernas och samhällets kollektiva tankar och åsikter. En mångfald av starka och oberoende medier beskrivs vara en förutsättning för en välfungerande och stark demokrati. Sveriges riksdag (2023) understryker vikten av att alla medborgare har tillgång till allsidigt nyhets- och medieutbud av hög kvalitet som kan ligga till grund för åsikter, attityder och beslut. Mediebranschen anses därmed ha en samhällsviktig roll, där det nya medielandskapet öppnar upp möjligheterna för en tät bevakning från världens alla hörn. Med andra ord betonas en hög medieetik, vilket innefattar sannigenliga nyheter, rättvisa urval som hör olika perspektiv för att ge en korrekt helhetsbild.

Utifrån detta sammanhanget har mediernas roll endast förändrats marginellt under årtiondena, men redan under tidigt 2000-tal framkom brister i bevakningen. Särskilt när det gäller rapporteringen om förorter. Nord och Nygren (2002) presenterade projektet "Medieskugga" som avslöjade en rad ojämlikheter i bevakningen av olika geografiska områden i Storstockholm, särskilt i förorten. Rapporteringen av förorten tenderar att fokusera på negativa aspekter och skapa stereotypa bilder av dessa områden och individer, särskilt kopplat till kriminalitet och sociala problem. Om positiva händelser förekom i bevakningen, beskrevs det snarare som ett resultat av samhällets insatser för att "rädda" det utsatta området. Projektet synliggjorde ett konstant antagande om sociala problem som associerades med normaltillståndet i förorterna och inte minst, av rapporteringen ur ett ständigt utifrån- respektive ovanifrånperspektiv i såväl positiva som negativa exemplen (Nord & Nygren, 2002:27-29).

Tidigare forskning har också belyst hur medierna har behandlat invandring, flyktingar och etniska minoriteter. Karlsson och Strömbäck (2019:314-315) avslöjar ett ytterligare gemensamt tema i medias rapportering om förorter - etnicitet. Redan tidigt 2000-tal påpekas att media nedprioriterar bevakningsområdet och att endast sensationella och dramatiska vinklar som berör begreppen kriminalitet, våld och sociala problem åskådliggörs. Detta skall ha påverkat den allmänna uppfattningen om invandring och etnicitet. Journalistikens

förenkling av komplexa förhållanden beskrivs även ha bidragit till ett "vi" och "dem" perspektiv samt en förstärkning av stereotyper om etniska minoriteter.

De mönster som utpekats av såväl Nord och Nygren (2002:127-149) som Karlsson och Strömbäck (2019:314-315) är inte endast unika för den svenska medierapportering. Internationell forskning av Harris och Hendershott (2018:974-991) och Van Hulst mfl (2014:456-472) bekräftar liknande mönster av negativ och ensidigt riktad kritik mot förorter. Återigen var det huvudsakliga fynden återkommande teman av kriminalitet, fattigdom och etnicitet. Resultatet uppvisar också i likhet med tidigare forskning, en inramning utifrån ett ovanperspektiv och ett utifrånperspektiv. Dessutom medias tendens att separera "invånarna", inte minst "de ursprungliga invånarna", med resten av befolkningen. I hög omfattning skildras två olika grupper som består av ett "vi" och ett "dem" som vanligen utgörs av en etnisk dimension. Van Hulst m.fl. (2014:456-472) beskriver vidare hur fokuset sällan specificeras till en specifik gata utan att det snarare är hela kvarter som omnämns som problemområden.

2.3 Medias påverkan på identiteten

Inom forskningsfältet har majoriteten av forskarna, som synliggjorts kort i tidigare del, genomfört studier ur ett innehållsperspektiv. Detta är relevant för att skapa en förståelse för hur förorter skildras och vad som ligger till grund för ungdomarnas självbild och uppfattning om sig själva och sitt bostadsområde. Den ensidigt negativa rapporteringen går inte att förneka och inte heller konsekvenserna av den. Pripp (2002:41-70) och Ericsson m.fl. (2002:51-101) är några av de få forskare som genomfört studier ur ett mottagarperspektiv, där de undersökt hur medierapporteringen av förorter påverkat invånare i förortsområdena. Invånarna i förorten delar en gemensam besvikelse gentemot medier och de associationer, fördomar och attityder som förmedlas genom rapporteringen. De delar dessutom en besvikelse kring att media sällan skildrar de positiva händelserna, en upplevelse om att olika områden skildras på olika sätt. Pripps (2002:41-70) resultat lyfter invånarnas uppfattning om att informationsspridningen och det dåliga ryktet medför sämre sociala positioner i möten med andra individer och aktörer i omvärlden. Med andra ord, att deras personliga identiteter inte får utrymme att synas. Journalister skildrar i mindre utsträckning individuella kunskaper och egenskaper och lägger större fokus på deras sociala identitet i relation till deras bostadsområde. Med hänsyn till medias stora räckvidd, formas omvärldens uppfattningar om områdena mer av mediebilderna, än av invånarnas egna uppfattningar. Pripp (2002:41-70) beskriver konsekvenserna som en speglingsprocess där mediebilderna bidrar till att påverka och skapa individens uppfattning om sig själv och sin personliga identitet. Dessutom medverkar mediebilderna till att påverka allmänhetens uppfattningar och attityder gentemot området och dess invånare.

Även Ericssons m.fl. (2002:51-101) studie visar på mediernas väsentliga roll i konstruktionen och förstärkningen av stereotyper om individer boende i förorten. De stereotyper som utdelats

av medierna till invånarna präglas vanligtvis av negativa, alternativt fördomsfulla uppfattningar, vilket ökar sannolikheten för stigmatisering och marginalisering av förortsområden. Ericssons m.fl. (2002:51-101) resultat går i linje med Pripps (2002:41-70) och bekräftar att medias stereotypisering och negativa framställning möjliggör begränsningar till arbete, utbildning och social inkludering. Den negativt framställda bilden om invånarna och området som farligt och problematiskt bidrar till att forma samhällets uppfattningar om området som en helhet. Baserat på den framställda mediebilderna och de existerande fördomarna påverkas deras självbild, självkänsla och självförtroende när de konstant mottar en bild som representerar dem som "dåliga". Genom att fokusera på negativa vinklar och problem i förorten visar resultaten på högre förekomst av samhällsklyftor och försvärad integrationen i samhället.

Idag har det gått omkring 20 år sedan den tidigare forskningen om medias framställning av förorten och dess påverkan på individer publicerades. Det går inte att bortse från att forskningen på området är begränsad, men å andra sidan är den tydlig. Det framgår att de vanligaste genomgående temana i svensk och internationell medierapportering är fattigdom, arbetslöshet, kriminalitet och andra sociala problem. Det som denna studie skall undersöka vidare är de faktiska konsekvenserna för den enskilde individen, dess självbild, identitet och förutsättningar. Idag innefattar det ett flertal nya och relevanta komponenter för att förstå komplexiteten.

Vi har nu förhoppningsvis bidragit med den mest nödvändiga kunskapen för att kunna belysa och ge förståelse för problematiken i dagens samhälle. Studien kommer fortsättningsvis att ta avstamp i några av Göteborgs förorter som kategoriseras under polisens benämning som *utsatt område* respektive *särskilt utsatt område*. Ett utsatt område beskrivs av Göteborgs Stad vara, "ett geografiskt avgränsat område som karaktäriseras av en låg socioekonomisk status där de kriminella har en inverkan på lokalsamhället. Inverkan är snarare knuten till den sociala kontexten i området än de kriminellas utstuderade vilja att ta makten och kontrollera lokalsamhället". Effekten av detta beskrivs vara att boende i området upplever en otrygghet, vilket i sin tur resulterar i en minskad vilja att anmäla brott och att medverka i rättsprocessen. Polisen delar in de utsatta områdena i Göteborg i tre kategorier. Under den första kategorin *utsatt område* tillhör Gårdsten och Hisings Backa, kategori två benämns som *riskområde* och inkluderar Tynnered, Grevegården och Opaltorget. Till sist presenteras kategorin, *särskilt utsatt område*, här tillhör Biskopsgården, Bergsjön, Lövgärdet, Hammarkullen och Hjällbo (Göteborgs stad, 2022).

3 Syfte och Frågeställningar

Syfte

Syftet med studien är att undersöka hur ungdomar som bor i Göteborgs förorter uppfattar medias skildring av deras bostadsområden och hur denna bild påverkar deras självbild och identitet. För att besvara studiens syfte har tre frågeställningar formulerats utifrån tidigare forskning och teori på forskningsområdet.

Frågeställningar

1. Vad uppfattar ungdomarna att medierna förmedlar för bild av deras bostadsområden och från vilka nyhetskällor kommer denna bild?

Genom frågeställningen försöker vi få insikt i hur människor tar del av nyheter från det område som de bor i. Detta rör faktorer som berör källor, omfattning och innehåll för att skapa en större förståelse för deras upplevda påverkan av bevakningen.

2. På vilket sätt överensstämmer ungdomarnas egna uppfattningar om förorten de bor i, med den bild som medierna kommunicerar? Hur tolkar de och förhåller sig till denna bild?

Med frågeställningen vill vi undersöka huruvida mottagarens uppfattning om området överensstämmer med den bild de anser att media förmedlar och framställer och i sin tur vilken tolkningsposition de antar till innehållet utifrån Stuart Halls modell för kodning och avkodning.

3. Hur påverkas mottagarnas självuppfattning och identitet av den framställda mediebilderna av förorten?

Frågeställningen undersöker om personen påverkas av medierapporteringen av förorten och i så fall hur personen upplever sig påverkas.

4 Teori

4.1 Receptionsanalys

Inom journalistiken innehar publiken en central roll - inte bara som konsument utan också som meningsskapare av innehållet. Forskning av publiken som mediekonsument har pågått sedan 1940-talet, då massmedierna fick en allt större roll i människors vardag.

Receptionsstudier som en fördjupning inom detta forskningsfält utvecklades först 40 år senare då kritiker pekade på behov av en mer nyanserad bevakning av relationen mellan innehåll och mottagare. Receptionsforskningen behandlar således människors aktiva tolkning och upplevelse av medieinnehåll och därmed mediers betydelse i vardagslivet. (Carpentier, 2011; Moores, 2000; Schroder, 2016; Sullivan, 2013, refererade till i Karlsson & Strömbäck, 2019:370-371). Mer specifikt undersöker forskningen hur medieinnehåll tolkas på olika sätt beroende på vem som tar del av den. (Karlsson & Strömbäck, 2019:370-371).

Mediekonsumtion ses inom forskningsfältet som en meningsskapande process som genom socialt etablerade koder och konventioner leder till att publiken skapar en viss uppfattning av medieinnehållet (Ekström & Larsson, 2010:308).

En av de främsta forskarna på forskningsområdet inom receptionsstudier är Stuart Hall. Halls teorier inom reception utgår från Cultural Studies-traditionen och talar för meningsskapandet i förhållande till semiotik, med ett alternativt sätt att se på den linjära kommunikationsprocessen där mottagaren är en aktiv deltagare i processen genom att själv tilldela texten dess mening. Halls teorier är grundade utifrån massmediekommunikation som konsumtionsform, specifikt tv-tittande. Den modell som utgör grunden för teorin benämns som *encoding/decoding-modellen*. Modellen grundades redan 1973 och sattes i skrift år 1980. På svenska talar man om detta genom termerna *kodning* och *avkodning*, där avsändaren agerar kodare och mottagaren agerar avkodare. Hall beskriver att texter tillsätts en särskild mening av avsändaren genom både denotativa och konnotativa tecken och därefter tillsätts samma, eller en annan mening, av mottagaren. Denotativa tecken omfattar uppenbara, omedelbara betydelser som kan tillskrivas ett innehåll. Konnotativa tecken berör snarare underliggande betydelser, som kan vara gemensam för avkodare som bland annat delar samma erfarenheter och kultur. Hur mottagaren tar till sig och tolkar innehållet kan alltså variera (Strömbäck, 2014:24, Hagen, 1995:193-197).

Utifrån Halls teori talas de tolkningspositioner som kan antas vanligen om i tre bemärkelser. *Dominerande tolkning* beskriver att publiken tar till sig innehållet utifrån avsändarens tolkning. Med detta menas alltså att mottagaren ser de denotativa och konnotativa tecken och dess betydelse i ett medieinnehåll och avkodar detta med den referensram som det kodats genom. I de fall då publiken förstår avsändarens tolkning och delvis tar till sig denna ansats, kallas tolkningen istället för en *förhandlande tolkning*. Trots att mottagaren under denna tolkningsposition till viss del erkänner budskapet skapas en egen tolkning utifrån andra förhållningssätt. I de fall då publiken inte tar till sig innehållet utifrån avsändarens tolkning, utan istället antar en annan tolkning av innehållet, har en *oppositionell tolkning* gjorts. I detta

fall har mottagaren alltså sett avsändarens budskap på både denotativ och konnotativ nivå, men på grund av andra referensramar ställt sig emot den dominerande tolkningen (Karlsson & Strömbäck, 2019:371). Vilken tolkningsposition som publiken anammar kan bland annat påverkas av individers bakgrund, sociala och kulturella kontexter samt personliga erfarenheter och tankeprocesser (Karlsson & Strömbäck, 2019:370-372). Liknande bakgrund och erfarenhet bidrar således till liknande tolkningar av medieinnehåll. Vid studier på mikrostrukturell nivå är individen och individuella faktorer i förhållande till tolkningsprocessen i fokus. På makrostrukturell nivå undersöks snarare hur tolkningsprocessen ser ut i förhållande till samhälleliga faktorer som klass, etnicitet och genus (Bruhn Jensen, 1986; Carpentier, 2011; Livingstone, 1990; Moores, 2000; Schroder, 2016, refererade till i Karlsson & Strömbäck, 2019:372). För vår undersökning är makrostrukturell analys av högre relevans eftersom vi söker svar på hur tolkningsprocessen ser ut hos en grupp i samhället som är tydligt karakteriserade av klass och etnicitet och där detta är en central del av problematiseringen.

4.2 Stigmatisering och identitetsskapande

Utifrån tidigare presenterad forskning inom ämnet förstår vi att medias skildring av förorter möjliggör uppkomsten av fördomar mot individer som är bosatta i dessa områden. Dessa fördomar kan så småningom leda till stigmatisering. Rörande fördomar och normer talar Goffman (2014:10) om stigmatiseringsprocessen i relation till begreppen *virtuell social identitet* och *faktiskt social identitet*. Den virtuella identiteten omfattar de egenskaper individen tillskrivs utifrån omgivningens förutfattade meningar och intryck. Med andra ord, är detta en personlighet som inte nödvändigtvis representerar verkligheten, utan snarare är en skenbar sådan. I de fall då nya uppfattningar skapas om en viss person förändras den virtuella sociala identiteten. Den identitet som baseras på de egenskaper individen i själva verket bär på benämns istället som den faktiska sociala identiteten.

Vidare behandlar Erving Goffmans (2014) teori de faktorer som bidrar till stigmatisering samt hur ett stigma kan internaliseras i individer. I olika sociala miljöer existerar sociala spelregler, där vi i möten med okända personer noterar huruvida personens egenskaper överensstämmer med dessa "spelregler" eller inte. Om en person besitter en mindre önskvärd egenskap i en särskild kontext kan detta resultera i att vi i vårt medvetande betraktar hen som utstött och oduglig. Detta benämner Goffman för ett *stigma*. Däremot bör det uppmärksammas att det snarare handlar om relationer än egenskaper, då egenskaper kan vara mer eller mindre önskvärda beroende på sammanhang och grupptillhörighet. Det kan därmed uppenbara sig för en individ att de har ett stigma när de byter miljö (Goffman, 2014:9-50). I förhållande till begreppen virtuell och faktisk social identitet, förklarar Goffman att stigma kan skapas utifrån såväl "virtuella" som "verkliga" egenskaper. Han beskriver att de båda typerna av identiteter fungerar på flera håll och därmed fyller fler funktioner än att stigmatisera. I takt med att nya egenskaper formas och uppfattas, bidrar identiteterna till att motbevisa fördomar och omklassificera individen i en positiv riktning (Goffman, 2014:10).

Goffman (2014) urskiljer tre olika typer av stigma; kroppsliga missbildningar, fläckar på den personliga karaktären och "tribala" stigmat. Den förstnämnda avser fysiska avvikelser som kan leda till att en individ uppfattas som annorlunda eller avvikande från samhällets normer. Stigmatisering på grund av fläckar på den personliga karaktären innebär med andra ord handlingar eller egenskaper som anses avvika från sociala normer och moraliska förväntningar, såsom brottsligt beteende och psykiska rubbningar. Avslutningsvis, redogör "tribala" stigmat till stigmatisering baserad på kulturella eller etniska faktorer såsom fördomar som är kopplade till en individs tillhörighet till vissa grupper och/eller samhällen. Detta stigma kan föras vidare mellan generationer och således beröra alla medlemmar i en familj (Goffman, 2014:9-50).

Enligt Goffman (2014:9-50) är det en individ som avviker från våra förväntningar på ett oönskevårt sätt, då de har en särskild egenskap eller drag, som besitter ett stigma. De som inte avviker från förväntningarna betraktar han istället som "de normala", och de som utesluter de andra. "De normala" anser inte en person med stigma helt mänsklig, vilket kan resultera i att diskriminerande tillvägagångssätt vidtas och en medveten eller oavsiktlig försämring av personens livsmöjligheter. För oss representerar personen med ett stigma en fara och en underlägsenhet, vilket också återspeglas i tal när fördomar sprids som är baserade på stereotyper.

Goffman (2014) presenterar ett antal strategier för en stigmatiserad person. En strategi kan exempelvis vara att lägga ner stora personliga ansträngningar för att försöka dölja eller förneka stigmat i hopp om att andra människor inte ska upptäcka den avvikande egenskapen. Detta kan uppnås genom att exempelvis anpassa sitt beteende och utseende för att passa in, vilket fungerar som ett skydd för att undvika negativa reaktioner och fördomar från allmänheten. Andra individer försöker istället normalisera identiteten genom att försöka bevisa att de trots stigmat kan leva ett normalt liv. De försöker framhäva kompetenser och positiva egenskaper för att motverka fördomar kring den avvikande egenskapen och för att visa att detta inte definierar hela deras identitet. En ytterligare strategi är att försöka utveckla nya aspekter av sin identitet som inte är kopplad till stigmat. Det handlar med andra ord om att försöka skydda sig mot de värderingar som associeras med personens stigma (Goffman, 2014:9-50).

Sammantaget menar Goffman (2014) att en person som möts av upprepade stigmatisering ökar sannolikheten att acceptera och internalisera de negativa uppfattningarna om sig själv. Den stigmatiserade individen kan därför införliva de existerande fördomarna och stereotyperna som samhället har i sin egen självbild, vilket kan påverka hur personen ser på sig själv såväl som på sin plats i samhället.

Avslutningsvis, genom att få inblick i både receptionsanalys och stigmatiseringsteori, skapas också förståelse för hur de teorierna sammanflätas med varandra. Gemensamt för de båda är betydelsen av erfarenheter, bakgrund och social samt kulturell kontext. Våra tidigare erfarenheter får i ett första led betydelse för hur vi tolkar medieinnehåll; vilken mening det

tillskrivs och huruvida det stämmer överens med våra egna referensramar. I den mån kan tidigare uppfattningar och förutfattade meningar såväl bekräftas som bestridas. Fördomar som skapas genom det medieinnehåll vi konsumerar och påverkar i sin tur hur vi ser på varandra. Med detta som bakgrund, förstår vi att den meningsskapande processen utgör en av grunderna för vilka människor som stigmatiseras i samhället samt på vilket sätt. Det innebär också att de stigmatiserade kan tvingas handskas med fördomar från personer som gör andra tolkningar av medieinnehållet än de själva. I detta stadiet blir den strategi som används för att handskas med sitt stigma, avgörande för såväl individ som samhälle.

5 Metod

Studien undersöker mottagarnas uppfattning av medias skildring av förorten och hur mottagarna påverkas av denna skildring. Syftet och frågeställningar för undersökningen ligger till grund för utformningen av metoden. Dessa har därmed använts strategiskt för att genomförandet ska ge relevanta resultat för studien.

5.1 Val av metod

5.1.1 Kvalitativ metod

För att undersöka individuella upplevelser och erfarenheter mellan invånare i förorter, bygger denna uppsats på en kvalitativ metod. Esaiasson m.fl. (2017:211-212) beskriver den kvalitativa metoden lämplig om man är intresserad av att undersöka mening och motiv. Vidare är frågor om mening relevanta att undersöka genom kvalitativa intervjuer då mer djupgående svar kan utvinnas. Däremot är svaren inget som man kan dra allmänna slutsatser om. Ekström och Johansson (2019:102-103) redogör för kvalitativa studier som mer gynnsamma för ett mindre urval analysenheter ur den större populationen. Därigenom skildrar kunskapen som utvinns individers generella kulturer, diskurser, strategier och praktiker.

Den kvalitativa metoden är dessutom mycket användbar för studier som rör sig inom mer eller mindre utforskade fält. Metoden underlättar här för att få en överblick, en utgångspunkt och en förståelse för vilka frågor som är relevanta att undersöka djupare. (Esaiasson m.fl., 2017:262) Eftersom vår studie antar en teoriutvecklande design, lämpar sig därför den kvalitativa metoden bäst. Med hjälp av tidigare forskning ges ett visst försprång till förståelse för vilka teman som är viktiga och inte, men det är något som behöver undersökas vidare i en kvalitativ intervjuform. Detta indikerar att en kvalitativ metod är ett användbart metodval utifrån studiens syfte.

5.1.2 Semistrukturerade kvalitativa intervjuer

För att effektivt komma åt så nyanserade svar som möjligt hos respondenterna blev kvalitativa intervjuer tidigt en intressant metod. Till skillnad från kvantitativa intervjuer baseras kvalitativa intervjuer på en dialog mellan intervjuare och intervjuperson som är mycket mer öppen. Medan intervjupersoner i kvantitativ metod förväntas svara inom ramen av förbestämda alternativ, lämnar kvalitativa intervjuer rum för intervjupersonernas egna beskrivningar av sin verklighet och sina uppfattningar av ett visst fenomen (Ekström & Johansson, 2019:102). Med andra ord är den kvalitativa intervjuformen mer flexibel, inte minst med tanke på att dialogen kan formas under samtalsgången med hjälp av följdfrågor. Ekström och Larsson beskriver likt Esaiasson m.fl., att följdfrågor ökar förståelsen för intervjupersonernas perspektiv, uppfattningar och attityder av ett visst fenomen, vilket är just det som vår studie strävar efter att göra (Esaiasson m.fl., 2017:264, Ekström & Larsson, 2010:55-56). Detta var en av de viktigaste anledningarna till att vi valde att använda oss av just denna typen av intervjuer.

Förutsatt att intervjuerna görs på ett flexibelt sätt kan dessa genomföras mer eller mindre strukturerat. Intervjuerna i denna studie är semistrukturerade, vilket innebär att samtalet utgår från ett material med konkreta teman och förberedda frågor som ställs till samtliga intervjupersoner (Ekström & Johansson, 2019:114). Ostrukturerade intervjuer skiljer sig från semistrukturerade intervjuer genom att utgå från ett ämne eller en fråga och sedan låta samtalet anpassas efter det intervjupersonen berättar. Det innebär att en ostrukturerad intervju vanligtvis innehåller fler teman och följdfrågor. Dessa kan vara planerade på förhand, men följs inte på samma strikta vis som i semistrukturerade intervjuer och är därmed mer flexibla. Ostrukturerade intervjuer är således en intervjuform som ställer höga krav på intervjuarens kunskap (Bryman, 2011:414-416). Begränsningar i mån av erfarenheter och resurser var det som övervägande bidrog till att semistrukturerade intervjuer valdes. Genom delvis förberedda frågor kunde vi vara mer självsäkra och därmed hålla vår ledande roll under intervjuerna. Intervjuguiden såg vi därtill som ett verktyg för att säkerställa att samtliga intervjuer skulle kunna utföras på samma sätt genom samma frågor. En data som kan sorteras under teman och frågor effektiviserar dessutom processen i att tyda och tematisera det insamlade materialet.

Antal personer som bör ingå i en intervjustudie varierar beroende på studiens syfte. Generellt sett brukar antalet beroende av resurser vara ungefär 10-15 personer. Att hålla sig till ett mindre antal personer ses enligt Kvale och Brinkmann (2014:156-157) fördelaktigt vid brist på resurser där man vill utvinna så noggrant analyserade svar som möjligt på kort tid, för en grupp som besitter en särskild och egen kulturell uppfattning av ett fenomen. Under insamlingsfasen av intervjupersoner var målet att få ihop 15 personer och tillfällena för att hitta relevanta personer för studiens syfte anpassades därefter. Totalt slutade antalet upp med 11 intervjuer. Innan varje intervju inleddes informerades intervjupersonerna muntligt om vilka vi var, varför vi var intresserade av att ställa frågor och varför vi var intresserade av att ställa frågor till just dem. Vi berättade om syftet med vår studie och för de som önskade att få veta mer redovisade vi kort för vilken tidigare forskning som fanns på området. Vi berättade även varför vi gärna spelade in samtalet och att deras identiteter skulle förbli anonyma. Vid de tillfällen då intervjupersonerna inte hade bråttom iväg tog vi även chansen att inleda med en längre presentation av oss själva och försöka lära känna våra intervjupersoner lite kort. Under intervjuens gång var vi noga med att tydliggöra vilka frågor vi sökte svar på, att lyssna uppmärksamt och att visa förståelse för intervjupersonernas perspektiv. Detta gjordes för att de intervjuade skulle känna sig mer bekväma inför att öppna upp sig om ämnen som kan vara känsliga att prata om (Kvale & Brinkmann, 2014:170).

5.1.3 Material - Intervjuguide

Inför intervjutillfällena skapades en intervjuguide att använda sig av under intervjuerna. De mest självklara fördelarna med att använda sig av en intervjuguide grundar sig i att frågorna som ställs till deltagarna ska spegla frågeställningarna och hålla sig till ämnet. (Esaiasson, 2017:273-274). Då intervjufrågorna anpassas efter studiens syfte och frågeställningar, talar man om att intervjufrågorna tematiserats. Kvale och Brinkmann förklarar att intervjuguiden

generellt sett bygger på ett begränsat antal teman som går från bredare till mer djupgående frågor (Kvale och Brinkmann, 2009:121-125). För att kunna besvara våra tre frågeställningar valde vi att utforma intervjuguiden efter tre teman som följer studiens tre frågeställningar. De som plockades ut baserades på syftet för undersökningen och mer specifikt från de tre frågeställningarna. Temana representerade således varsin frågeställning. Detta var ett aktivt val för att kunna skapa en god balans mellan att låta deltagarna forma diskussionen och att samtidigt kunna behålla den röda tråden och vara måna om studiens validitet. Detta baseras på Esaiassons argument för innehåll och form som två viktiga aspekter i utformningen av en intervjuguide - upplägget ska knyta an till studiens problemställning, samtidigt som samtalet ska vara fritt och levande (Esaiasson, 2017:274). Det första temat som valdes ut handlade därför om vilka tankar de deltagande hade kring mediebevakningen av förorten som helhet - var de såg nyheterna, hur ofta de såg dem och vad de handlade om. Det andra temat fokuserade mer på deltagarnas egna bild och associationer av förorten och huruvida de ansåg att de delade samma bild som de anser att de ser i medierna. Det tredje temat syftar till att skapa en bredare diskussion på ett djupare plan om hur deltagarna upplever att de påverkas av den bild som medierna ger av deras bostadsområde. Eftersom detta tema grundar sig i mycket av det som tas upp i de förstnämnda temana, valde vi att lyfta detta tema sist, för att få ut så nyanserade svar som möjligt. Det är även det tema som, utöver en högre komplexitet, kan bli mer känsligt hos individerna, och därför gynnas av att lyftas i slutet av intervjun (Ekström & Johansson, 2019:115). I utformningen av de specifika intervjufrågorna formulerades dessa kort, tydligt och med ett enkelt språk för att lättare kunna bryta ner de bredare temana. Detta underlättar dynamiken i intervjuerna för att skapa ett mer naturligt, flytande samtal. Precis som Kvale och Brinkmann (2014:173-174) beskriver, gav nedbrytandet och förenklade formuleringar av forskningsfrågorna möjlighet att undersöka dessa från flera perspektiv. Följdfrågor gick mer in på komplexa detaljer om vi kände att vi kunde få ut något av det.

Den fullständiga intervjuguiden med samtliga förberedda frågor finns bifogad längre ner.

6.2 Urvalsprocess

I urvalsprocessens början bestämde vi oss för att ta fram ett strategiskt urval, för att på förhand kunna säkerställa att de tillfrågade skulle vara relevanta för att utvinna intressant kunskap för syftet av undersökningen.

Då studiens huvudfokus ligger på Göteborgs förorter avgränsades tidigt den tänkta respondentgruppen till invånare från någon av Göteborgs förorter. Därefter gjordes en avgränsning för vilka förorter som ansågs särskilt viktiga att basera studien på. Urvalsgruppen avgränsades därmed till personer från de områden polisen bedömt till Göteborgs *utsatta* samt *särskilt utsatta områden*. Polisen definierar utsatta områden som platser karakteriserade av låg socioekonomisk status och där kriminella har inverkan på lokalsamhället - inte nödvändigtvis genom kriminell makt och aktivitet utan framförallt knuten till den sociala kontexten runt kriminaliteten (Göteborgs stad, u.å.). Kriminalitet som ämne samverkar därtill med en del av den negativa rapporteringen som ofta förknippas med

förorter (Pripp, 2002) och blir relevant i förhållande samhällsdiskursen då lag och ordning beräknades vara den tredje viktigaste frågan inför valet 2023 (Novus, 2023).

Förutom avgränsning av bostadsområden fastställdes även ett relevant åldersintervall hos respondenterna. Utöver kriminalitetens relevans i förhållande till utsatta områden, samverkar dagens kriminalitet i mångt och mycket med en ung ålderskara - inte minst genom dagens diskussioner kring gängkriminalitet och organiserad brottslighet (Regeringskansliet, 2023). Därmed ansåg vi det intressant att inkludera just ungdomar i studien, för att kunna öppna upp diskussionen rörande representativitet och identitet. Mediekonsumtionen är dessutom som allra störst hos ungdomar i 15-24 års ålder (MPRT, u.å.), ett åldersspann då individen växer fysiskt, psykiskt och socialt och utvecklar självständighet och självkänsla. Det innebär i sin tur att ungdomar i denna ålder är särskilt känsliga för andras åsikter i skapandet av sin egna identitet (WHO, u.å.) och att forskningsfrågor kring hur människor själva uppfattar att de påverkas av yttre gestaltningar är särskilt aktuellt för just denna målgrupp. För att underlätta genomförandet och behovet av samtycke har vi valt att sätta en nedre åldersgräns på 18 år och därefter låta åldersspannet sträcka sig som mest 10 år framåt. Alltså innefattar vår åldersgrupp ungdomar mellan 18-28 år.

5.3 Genomförande

Nedan eftertraktar vi att beskriva genomförandet av intervjuerna på ett så tydligt och systematiskt sätt som möjligt, för att ge läsaren en inblick i den process som ligger till grund för resultaten. Vidare kommer även intervjuernas tillvägagångssätt att diskuteras, vilka beslut som har tagits samt av vilka anledningar besluten tagits.

Då urvalsgruppens kriterier var satta inleddes processen med att finna intressanta deltagare, vilket var lättare sagt än gjort. Det var inte bara ett arbete med att lyckas lokalisera var vi skulle kunna få tag på personer inom urvalsgruppen, de skulle också vara villiga och intresserade av att delta. Vi hade dessutom som mål att finna respondenter med så stor spridning som möjligt inom urvalsgruppen. Med andra ord letade vi efter möjliga respondenter med variation inom såväl kön som ålder och bostadsområde, inom de förutbestämda urvalskriterierna. Att nöja oss med intervjuer på en skola, en förening eller en fritidsgård ansåg vi därför inte tillräckligt för att på förhand skapa tillräckligt stora förutsättningar, och det gav oss en tuff start på intervjuprocessen. Det allra mest tidskrävande under arbetets gång har därför varit arbetet med att få tag på passande intervjupersoner. Inledningsvis sökte vi oss till flertalet gymnasieskolor i Göteborgsregionen men fick endast ett positivt svar. Vi publicerade även inlägg i geografiskt lokala facebookgrupper med information om vår studie och att vi sökte intervjupersoner inom åldersgruppen, utan framgång. Därefter sökte vi oss vidare genom personal i olika idrottsföreningar, framförallt belägna i de utsatta områdena nämnda ovan. Med hjälp av tränare och styrelsemedlemmar fick vi möjlighet att komma i kontakt med ett antal ungdomar från idrottsföreningar. Vissa av ungdomarna fick vi telefonnummer till, och andra fick vi komma och träffa efter träning. Vi är slående överens om att varje samtal har gett oss ett unikt perspektiv på vardera

forskningsfråga, men våra samtal ute på plats i förorterna har varit särskilt ovärderliga. Kontexten som omgivit samtalen har också färgat och förstärkt de svar och argument som vi samlat in under samtalen. Den gemenskap och positiva stämning vi fick ta del av under vår undersökning har inte bara gett mycket för våra resultat utan också för oss på ett personligt plan, och därmed skapat ett större engagemang hos oss i frågan. Väl på plats med ungdomarna har vi upplevt intervjuerna som ett ömsesidigt utbyte, där vi likväl som dem, är tacksamma för att just vi för göra deras röster hörda i just denna fråga.

Efter telefonsamtal, besök på skola och möten i idrottshallen lyckades vi samla in tillräckligt med material för att börja bearbeta resultaten. Med tanke på att intervjuerna skedde i flera olika typer av miljöer och forum såg förutsättningarna för samtalen olika ut. För intervjuer på telefon försvinner en del av de uttryck som vanligtvis framträder genom kroppsspråk, minspel och tonlägen. Av denna anledning behövde vi ta större hänsyn till huruvida vi uppfattade personen korrekt och ställde därmed ett antal kontrollfrågor. För de intervjuer som ägde rum i skolan och i idrottshallen behövde vi ha i åtanke att de alla hade olika mycket tid och därför också engagemang, i att besvara frågorna. Detta har inneburit varierande längder av intervjuerna, som har pågått från allt mellan 10 till 45 minuter. Omfattningen och nyanseringen av våra svar synliggörs till viss del i resultatet genom att en del intervjupersoner förekommer mer än andra i citeringen.

Under intervjuernas gång har vi båda varit närvarande för att stötta varandra och säkerställa att syftet, frågeställningarna och intervjuguiden efterföljts. Eftersom vi båda tolkat intervjuerna, både på plats och efteråt, minimeras risken för individuella och/eller felaktiga tolkningar.

5.4 Respondentgalleri

I respondentgalleriet nedan presenteras de respondenter som deltagit i studien och svarat på frågor i intervjuerna. Då urvalsgruppen bestämts utifrån de demografiska faktorerna bostadsområde och ålder, ställs dessa upp i respondentgalleriet och kommer att tas hänsyn till i analysen för att undersöka vilken påverkan variationen har. Av samma anledning har vi valt att även skriva ut vilket kön personen har. Det totala urvalet bestod av sju killar och fyra tjejer. Sju stycken av ungdomarna var 18 år gamla, därefter varierade åldern från 19-29 år. Fem av personerna var från olika områden i Angered, tre personer var bosatta i Bergsjön, två stycken från Biskopsgården och en från Hisings Backa.

Under intervjuens gång framgick det att en av intervjupersonerna inte ingick i urvalskriteriet gällande ålder utan var ett par år äldre. Trots detta bestämde vi oss för att låta personen ingå i materialet då han tillkom med många intressanta perspektiv och reflektioner som berikade studien. För tolkning av resultatet bör det finnas en medvetenhet kring detta.

Namnen på samtliga ungdomar har fingerats, alltså ersatts med ett annat namn, för att skydda de enskilda personernas identiteter.

Intervjupersoner		
Namn	Bostadsområde	Ålder
Leon	Bergsjön	19
Ibbe	Hisings Backa	23
Liam	Hjällbo, Angered	18
Emilio	Biskopsgården	29
Oliver	Bergsjön	18
Dennis	Lövgärdet, Angered	18
Josef	Biskopsgården	25
Amina	Bergsjön	18
Miriam	Angered	18
Sandra	Angered	18
Mona	Angered	18

5.5 Tillvägagångssätt för analys

Efter genomförandet transkriberades intervjuerna så nära in på inspelningen som möjligt för att minnas gester, tonlägen och kroppsspråk som försvinner eller blir otydliga genom en ljudfil. Materialet lyssnades igenom noga och flera gånger av oss båda för att säkerställa att det gjorts korrekt och grundar sig i en gemensam och neutralt ställd tolkning. I transkriberingen togs harklingar, pauser och upprepningar bort som inte var relevanta för analysen. Därefter fortsatte arbetet med att tematisera materialet. Temana grundades i frågeställningarna och senare utifrån respondenternas återkommande svar. Detta resulterade i sju teman som är placerade under de tre frågeställningarna. Vidare sorterades materialet under dessa sju teman, vilket skulle underlätta analysen utifrån teorierna.

5.6 Forskningsetiska överväganden

Vid forskningsstudier är etiska överväganden en nödvändig del av reflektion genom hela forskningsprocessen för att kunna hålla en god balans mellan olika legitima intressen. Som forskare är man skyldig att följa de forskningsetiska ramverk som finns, tillsammans med forskningsetiska normer och lagar. Vetenskapsrådet har tagit fram ett antal forskningsetiska principer att utgå ifrån för att skapa en så god forskningsetik som möjligt (Vetenskapsrådet,

2023). I och med samhällets utveckling, utvecklas även forskningsetiken, till exempel genom teknik och lagstiftning. Det är därför viktigt att vara uppdaterad i vilka faktorer man bör ta hänsyn till.

Ett av de allra mest självklara kraven som Vetenskapsrådet lyfter är *individskyddskravet* som sammanfattningsvis innebär att all forskning bör vara fri från olämplig insyn i privat information samt fri från fysiska eller psykiska kränkningar (Vetenskapsrådet, 2017). Under forskningsprocessens gång har det varit ett mycket prioriterat åtagande från vår sida gentemot deltagarna. För att uppfylla detta informerade vi intervjupersonerna om vad vi ville undersöka och hur, och att de var fria att avbryta sin medverkan närsomhelst utan vidare förklaring. Därigenom kunde vi försäkra oss om att studien baserades på informerat samtycke. I fråga om konfidentialiteten, försäkrade vi även deltagarna om att informationen inte kommer användas i annat syfte än för just forskningsunderlaget, och att de skulle förbli anonyma så att de inte skulle kunna identifieras utanför studien. Detta gjordes inledningsvis inför varje intervju med de tillfrågade för att både väcka intresse och för att säkerställa deltagarnas känsla av trygghet och frivilligt intresse gentemot sitt deltagande. För att undvika att särskilda personuppgifter inte utnyttjas eller används på fel sätt har inga identifierbara uppgifter tagit del i materialet och materialet har dessutom raderats i samband med att studien avslutats.

Utöver detta var vi som forskare mycket medvetna om att vi, uppvuxna på andra orter och med andra förutsättningar, skulle behöva tackla de fördomar som vi eventuellt bär på, inte minst med tanke på att en stor del av intervjufrågorna behandlar just fördomar. Inför intervjuer på platser fyllda av mångkulturalitet, klasskillnader och förortsslang kände vi oss kanske mer "vita" än någonsin och medvetna om våra privilegier som etniskt svenska kvinnor och som studerande medelklass. I en intervjusituation som vår, där vi möter människor med andra erfarenheter och referensramar än vad vi själva har, är det viktigt att vara medveten om att detta kan komma att påverka undersökningens genomförande. Trots att vi strävat efter fullständig objektivitet i såväl genomförande som analys menar Bryman (2011:143) att detta är omöjligt att uppnå. Han menar att tolkningar av resultat i någon grad alltid kommer att genomsyras av antaganden och förutsättningar. Vidare talar Bryman om detta i förhållande till moral och medveten partiskhet. Han beskriver detta utifrån feministisk forskning och förklarar att fullständig objektivitet i forskningen av kvinnor inte säkert kan påvisa kvinnors ojämlika villkor i ett mansdominerat samhälle (Bryman, 2011:143). I likhet med det som Bryman talar om, lever våra intervjupersoner med en lägre position i samhällshierarkin, präglad av etnicitet och socioekonomiska förutsättningar. Precis som i frågan med kvinnor är detta en underrepresenterad grupp bland samhällets maktpositioner. Det bidrar med ökade svårigheter för att hävda sina rättigheter och därmed löper denna grupp större risk inför att leva under ojämlika villkor. Under mötena med människor från dessa grupper har vi därför försökt hålla oss så objektiva som möjligt, samtidigt som vi går in i studien medvetna om att denna grupp inte alltid hörs och syns i media på ett representativt sätt.

En aspekt som vi upplevde underlättade objektiviteten, är att vi själva inte ursprungligen kommer från Göteborg. Vi själva bar inte på särskilt mycket erfarenheter och förutfattade meningar om förorterna, förutom den bild vi fått från tidigare forskning och nyheter. När vi berättade för intervjupersonerna att vi inte är uppvuxna i Göteborg, kände vi att de ställde sig neutrala till oss. Till skillnad från våra farhågor om att mötena med ungdomarna skulle präglas av fördomar kring hur vi såg ut och pratade, välkomnades vi i samtliga miljöer med en omfamnande känsla av trygghet. Ungdomarna visade nyfikenhet inför både oss och för huruvida de skulle kunna vara en del av vårt arbete. Vi är försäkrade om att vår medvetenhet och öppensinnade inställning bidrog till att vi lyckades åstadkomma den känsla i samtalen som vi hoppades på.

5.7 Metodkritik och studiens kvalitet

Inom samtliga vetenskapliga traditioner är det av hög betydelse att kunna motivera och stödja de slutsatser som tas av resultatet. För att kunna göra detta på ett korrekt sätt är det särskilt viktigt att vara medveten om vilken kritik som finns emot den metod som används. Genom en hög metodmedvetenhet kan yttre faktorer inte ignoreras, men de kan reduceras. Det är viktigt att beakta brister i metoden som ett kvarstående faktum oavsett metodmedvetenhet. Vilka argument som anses relevanta bedöms inte minst utifrån dess validitet och reliabilitet. Validitet syftar till hur väl studien mäter det den faktiskt avser sig mäta och reliabilitet om att uppgifter och genomförande är noggrant analyserat och utfört och därmed tillför tillförlitliga resultat (Ekström & Johansson, 2019:13).

Semistrukturerade intervjuer som metod innebär, som tidigare diskuterats, ett flertal fördelar. Det är däremot viktigt att ta hänsyn till de kritiska aspekter som kan ifrågasätta tillvägagångssättet och eventuellt begränsa studien. Kvale och Brinkmann (2009:216) skriver att intervjustudiers validitet ofta kritiserar i relation till dess objektivitet, då olika intervjuare kan förstå och tolka information på olika sätt. Tolkningen som görs kan påverkas av såväl åsikter och fördomar, som av missförstånd. Detta är däremot inget som inte går att kontrollera. Det finns flera metoder för att försäkra sig om forskningsresultatens giltighet, trovärdighet och rimlighet. Ett sätt är att ge utrymme för flera tolkningar, för att sedan jämföra och kritiskt problematisera varje tolkning. Detta har vi gjort genom att båda två delta vid varje intervjutillfälle och därefter grundligt diskutera våra möjliga tolkningar av resultaten med varandra. Under intervjutillfällena var vi dessutom noga med att ifrågasätta svar och tolkningar direkt. Genom att stämma av svaren med respondenterna under intervjugång har vi kunnat skapa en säker grund för våra tolkningar redan på plats. Resultaten har dessutom teoretiserats. Enligt Kvale och Brinkmann (2009:216) är validitet inte bara en fråga om metod, utan berör också behovet av teori som knyter samman det man avser sig mäta och det man faktiskt mäter. Med hjälp av de frågeställningar som skapats utifrån teorin ökar säkerheten för validitet kraftigt.

En viktig aspekt att beakta är även replikerbarheten, vilket innebär att genomförandet bör vara noggrant och därmed reproducerbart av andra forskare för att möjliggöra validation i

resultaten (Esaiasson m.fl, 2017:34). Utöver den noggranna studering av materialet genom kontroll, ifrågasättande och teoretisering, är intervjuguiden ett bra exempel på hur vi skapat förutsättningar för replikerbarhet. Kvale och Brinkmann (2009:258-259) beskriver att “ledande frågor” är ett vanligt förekommande ämne för kritik inom kvalitativa intervjustudier. Kritiken bottnar i att följdfrågor kan ses ledande och framkalla snedvridna svar som påverkar resultatets tillförlitlighet. Kvale och Brinkmann förklarar att följdfrågor inte nödvändigtvis skapar negativa förutsättningar. Genom att användas på rätt sätt kan de tvärtom kontrollera reliabiliteten och förstärka den riktning studien avser att undersöka. I genomförandet har vi varit noggranna med att hålla oss till ämnet och använda följdfrågor strategiskt. Följdfrågor har både bekräftat tolkningar, förfinat svar och gett djupare kunskap i de frågor som ställts.

Frågan om generaliseringsanspråk i förhållande till kvalitativa intervjustudier är vanligt förekommande. En studies generaliserbarhet bestäms utifrån resultatets applicerbarhet på andra, mer generella förhållanden (Ekström & Johansson, 2019:15-16). Med tanke på en studies begränsning av tid och resurser begränsas också huruvida kunskapen som utvunnits kan generaliseras till en bredare population. Ett tillvägagångssätt för att öka generaliserbarheten är att basera studien på ett statistiskt representativt urval av en större population. Vi är medvetna om att en större tidsram skulle gett oss bättre förutsättningar och kunnat öka generaliserbarheten ytterligare. Trots detta anser vi att det urval som skapats, är noggrant och representativt för den population vi valt att dra slutsatser om.

Sammanfattningsvis har medvetenheten om möjliga påverkansfaktorer, användningen av en intervjuguide och kännedomen av replikerbarhet och generaliseringsanspråk varit centrala aspekter som beaktats för att i möjligaste mån säkerställa tillförlitliga resultat i studien.

6 Resultat och analys

I följande avsnitt presenteras resultatet av de genomförda intervjuerna utifrån de tre frågeställningarna. Resultaten presenteras tillsammans med analysen utifrån de två teorierna om reception och stigmatisering, samt tidigare forskning. Som tidigare nämnt är intervjupersonernas namn fingerade då samtliga intervjupersoner är anonyma.

6.1 Frågeställning 1: Vad uppfattar ungdomarna att medierna förmedlar för bild av deras bostadsområden och från vilka nyhetskällor kommer denna bild?

För att kunna förstå hur ungdomar uppfattar medias skildring av nyheter kommer detta avsnitt att redogöra för intervjupersonernas medie- och nyhetskonsumention. Deltagarna i intervjun har besvarat frågor kring deras konsumtion av nyheter, vilket innefattar hur de tar del av nyheter, på vilka plattformar de tar del av nyheter samt om de nyheter som är relaterade till deras egna bostadsområde. Avsnittet avser också att redogöra för intervjupersonernas uppfattning om hur media skildrar förorten, alltså vilka ämnen som de ser mest frekvent i relation till området de bor i.

6.1.2 Media- och nyhetskonsumention

Intervjupersonerna fick inledningsvis svara på frågor om sin mediekonsumention för att vi skulle få en överblick av varifrån och hur ofta de tog del av journalistik från området. Merparten av ungdomarna svarade snabbt på frågan om vilka medier de vanligtvis använde, men när vi frågade specifikt efter vilka källor de konsumerade *nyheter* från dröjde svarstiden. Vi fick därigenom uppfattningen att de antingen inte konsumerade nyheter, eller att de inte begrep skillnaden mellan de två frågorna. Tillsammans med minspel och tonlägen förstod vi att många ungdomar hade svårt att skilja på sin vardagliga mediekonsumention och på sin mer specifika nyhetskonsumention. Samtliga intervjupersoner berättar tillslut att de tar del av nyheter från hemområdet på sociala medier, däribland plattformar som Instagram och TikTok. Detta stämmer överens med den tidigare forskning som finns på området om ungdomars mediekonsumention, där statistik visar på sociala mediers överlägsna popularitet för konsumtion av nyheter. En av de som säger sig konsumera mest nyheter på sociala medier är Liam, 18. Han beskriver sin mediekonsumention likt majoriteten av ungdomarna som fått frågan.

“Jag följer de vanliga nyheterna, inget specifikt. Ser mest nyheter på sociala medier, från Instagram och Tiktok, det som kommer upp i flödet” - Liam

Många av ungdomarna, däribland Amina, 18, och Miriam, 18, är väl medvetna om att sociala medier är en plattform styrd av algoritmer med ett flöde som kan påverka trovärdigheten för uppfattningen av områden och nyhetsinnehåll. Flera ungdomar; däribland Leon, Oliver, Ibbe, Amina och Sandra, berättar att de även tar del av nationella och lokala nyheter genom nyhetsredaktioner som Sveriges Radio, Göteborgs Posten, Dagens Nyheter och Aftonbladet -

både via sociala medier och via redaktionernas egna nyhetsappar. Genom detta svar får vi trots allt en bekräftelse på att ungdomarna verkar ha lagt märke till vilka källor som dominerar i deras flöden och att de ändå har viss uppfattning om var deras tolkningar av nyhetsflödet kommer ifrån, utöver just plattform.

Josef, 25, berättar att han tidigare konsumerat nyheter från både dagstidningar och sociala medier med avsändare som Göteborgs Posten och Aftonbladet, men att hans nyhetskonsumtion minskat de senaste åren. Han beskriver att han numera ser på media som en ond källa, till skillnad från människor som bor i andra stadsdelar, som tycker att media utför ett bra arbete. Detta beror enligt Josef på hur media valt att representera någon som honom, någon från förorten, och att det i sin tur har påverkat honom negativt i såväl vardagsliv som arbetsliv.

“På grund av hur jag ser ut och vart jag bor har jag blivit den som orsakar problemen. Jag passar in i medias ytliga beskrivning av de som håller på med kriminalitet” - Josef

Precis som MPRT (u.å.) skriver har motivationen inför att konsumera nyheter hos Josef påverkats av flera faktorer, däribland identitet. Josefs uttalanden i intervjun ger tydliga indikationer på hans missnöje i hur media skapat en profil av förortsinvånare där personlighetsdrag hos honom numera vävts samman med bland annat kriminalitet och sociala problem. I intervjun med Josef förstärks också vår förståelse för hur detta påverkat hans trovärdighet inför media och därmed hans intresse för att konsumera nyheter.

Intervjupersonerna tillfrågades därefter om hur ofta de fick upp nyheter från sitt bostadsområde. Trots att spridningen av bostadsområden var stor, var svaret detsamma. Enligt ungdomarna har Göteborgs förortsområden länge varit en stor och återkommande del av medierapporteringen, men minskat betydligt den senaste tiden. Emilio, 29, är övertygad om att detta beror på att gängkriminalitet och mord normaliserats i media, att publiken har tröttnat och inte reagerar på dessa rubriker längre. Leon, 19, berättar att han numera får upp mer artiklar om kriminalitet knutet till centrum, än till sitt bostadsområde Bergsjön. Han gissar att detta beror på att kriminella från förorter åker in till centrum och begår sina brott där istället.

Samtidigt som respondenterna är överens om förorternas minskade närvaro i mediebevakningen förstod vi också att ungdomarna inte verkade ha en särskilt regelbunden rutin för nyhetskonsumerande. Hur ofta respondenterna tog del av nyheter berodde enligt många på om de “av ren slump” kom över nyheten i flödet eller om de såg en nyhetsnotis som verkade intressant. Detta är en viktig aspekt som kan ha påverkan för deras uppfattning av vad och hur ofta särskilda innehåll rapporteras om. Utifrån Carlssons (2018) tidigare forskning ser vi i detta resultat en verklig representation av ungdomarnas passiva nyhetskonsumtion som baseras på vad som faktiskt levereras till dem.

6.1.2 Ungdomars uppfattning om medias framställning av förorten

Deltagarna i intervjustudien delar alla bilden av att media förmedlar en genomgående negativ bild av områdena. Intervjupersonerna beskriver hur kriminalitet, gängkriminalitet, narkotikahandel, fattigdom, skjutningar och mord är vanligt återkommande begrepp i medias rapportering. En av dessa är Dennis, 18, som bor i Lövgärdet i Angered. Han beskriver medierapporteringen från området som begränsad till negativa händelser. Exempel på detta kan vara när polisen hittar vapen, vilket enligt Dennis bidrar till att området stämplas som farligt. Liam berättar att de nyheter han läser om Angered endast handlar om kriminalitet och konflikter.

“Det handlar ju då såklart bara om kriminalitet” - Liam

“Det som kommer med i media är tyvärr bara de som förstör” - Dennis

Även detta bekräftar tidigare forskning på området. Samtlig forskning på medias representation av förorten talar enligt både Nord och Nygren (2002), Harris och Hendershott (2008) och Van Hulst m.fl. (2014), för de begränsat negativa synvinklar som ungdomarna lyfter - kriminalitet, våld och sociala problem. I Dennis svar kan vi dessutom redan här börja bilda oss en uppfattning av hans besvikelse gentemot medias ensidigt negativa rapportering om sitt område. Även detta kan bekräftas av tidigare forskning som Ericsson m.fl. (2002) gjort på mottagandet av mediebevakningen på förorterna.

6.2 Frågeställning 2: På vilket sätt överensstämmer ungdomarnas egna uppfattningar om förorten de bor i, den bild som medierna kommunicerar? Hur tolkar de och förhåller sig till denna bild?

I detta avsnittet redogörs intervjupersonernas egna bild av förorten. Frågorna som ställdes till samtliga respondenter åsidosattes från frågorna om uppfattningen av medias porträttering. De intervjuade fick frågan om vilka associationer de hade till sitt bostadsområde, vilket ledde till en djupare diskussion om hur de ser på området och huruvida de själva tycker att de delar den bild som media framställer. Utifrån detta kan en analys göras för vilken tolkningsposition ungdomarna antar i förhållande till medias rapportering.

6.2.1 Associationer till bostadsområdet

Bland deltagarna råder det ingen tvekan om att medias rapportering av förorterna baseras på negativa associationer, främst kopplade till kriminalitet och problem. Intervjupersonerna Ibbe och Leon delar de negativa associationerna och deras beskrivningar av sina bostadsområden består övervägande av förekommande konflikter och kriminalitet. De båda ungdomarna, Ibbe och Leon, har under tonåren spenderat sin skolgång i innerstaden. Enligt dem har detta bidragit till en svag samhörighet med sina bostadsområden, där de inte befunnit sig i samma utsträckning. Ibbe berättar att han bott i utkanten av förorten och undvikit områden där

problemen har varit som mest påtagliga. Leon har också bott mitt i ett av Göteborgs särskilt utsatta områden och även han valt att distansera sig från de platser där han menar att kriminaliteten utspelas. Liksom Ibbe också poängterar, framhåller Leon tydligt att han inte identifierar sig med eller känner samhörighet med området:

“Jag är aldrig i Bergsjön. Jag hänger i stan, jobbar i stan, har gått i skolan i stan. Jag är i princip bara hemma i Bergsjön när jag sover” - Leon

I ovanstående avsnitt framkommer tydligt att både Ibbe och Leon delar en gemensam uppfattning av förorten, vilken de hävdar återspeglas och förmedlas av media. Utifrån Stuart Halls teori om kodning och avkodning, samt tolkningspositioner, kan vi förklara att de två ungdomarna intar en dominerande tolkningsposition. Med andra ord avkodar de denotativa och konnotativa tecken som media skildrar på ett sätt som stämmer överens med deras egna verklighetsuppfattningar. De accepterar den mening som media kodat framställningen av förorten med. Däremot antyder Ibbes kommentar, “inte hängt där det är som värst” på en förhandlande tolkningsposition. Det innebär att hans uppfattning om området i viss utsträckning överensstämmer med mediebildens. Detta ger utrymme för resonemang om huruvida Ibbes tolkning förhandlar mellan medias framställning och hans egna erfarenheter av bra och mindre bra delar i området.

Merparten av ungdomarna berättar däremot om sina övervägande positiva associationer till sitt bostadsområde i förorten. En genomgående beskrivning från deltagarna präglas av den familjära känslan och gemenskapen på gatorna. Dennis och Emilio beskriver sina områden Lövgärdet och Biskopsgården, som de bästa platserna de vet, där man hjälper varandra. Ännu en av deltagarna, Liam, trycker på samma känsla av gemenskap.

“Jag ser Angered som en familj faktiskt. Alla känner alla, du hälsar på de du inte känner. Det finns ingen gruppering här” - Liam

Josef berättar om Biskopsgården utifrån ett perspektiv som finns kvar sedan barnsben, trots att tiden förändrat medias vinkling av området. Det är ett perspektiv han önskar att människor som inte kommer från Biskopsgården hade kunnat se.

“Det finns ingenting som kärleken och gemenskapen här, ingenting alls” - Josef

Genom svaren förstår vi att majoriteten av respondenterna känner en stor tillhörighet till sina områden, och att de där känner sig accepterade i motsats till vad de gör på andra platser. Genom att knyta an till Goffmans (2014) teori om stigmatisering och fenomenet “de normala” förstår vi att många av ungdomarna valt att till största del hålla sig i det område där de bor, för att de i hemområdet helt enkelt får känna sig inräknade i gruppen “de normala” och frigörs från stigman. Den starka tillhörigheten till området och de som bor där, blir kanske extra stark med tanke på att denna känsla saknas i andra sammanhang. Resonemanget är ett tema som följs genom flera av respondenternas svar och kommer tydliggöras mer omfattande under den tredje, och sista frågeställningen.

Majoriteten av de intervjuade personerna delar andra associationer och uppfattningar om området som skiljer sig från den som de anser att media förmedlar. Enligt Halls teorier innebär det att ungdomarna snarare antar en oppositionell tolkningsposition, vilket betyder att de inte har accepterat innehållet baserat på avsändarens tolkning. Ungdomarna har därmed betraktat medias budskap på både denotativ och konnotativ nivå och på grund av sina egna referensramar, baserade på egna upplevelser och erfarenheter, ställt sig emot den dominerande tolkningen.

I enlighet med Stuart Hall påverkas valet av tolkningsposition utifrån individernas bakgrund, sociala och kulturella kontexter såväl som av personliga erfarenheter och tankeprocesser. Denna mångfald av påverkandefaktorer kan förklara de olika inställningarna eller "tolkningarna", gentemot medieinnehållet. En av ungdomarna, Dennis, anser att de som inte känner sig trygga i Lövgärdet endast utgör ett fåtal familjer, och föreslår att detta kan bero på att de tidigare upplevt eller blivit utsatta för något som skapat en känsla av otrygghet. Det är därför rimligt att anta att olika individer inom samma bostadsområde antar olika tolkningspositioner beroende på de unika erfarenheter och upplevelser de bär med sig. Denna variation i tolkningar kan således förklaras genom individens subjektiva perspektiv och den komplexa livserfarenheten.

Intervjupersonerna fick därefter frågan om vilka associationer de trodde att människor som inte bodde i området hade till förorter i Göteborg. Svaren var korta och konkreta. *Kriminalitet, problem, skjutningar, farligt, skottsäker väst, narkotika och skott-land* var återkommande svar som följde samma negativa tema. Miriam och Liam är överens om sociala medias starka betydelse för samhällets gemensamma uppfattning av områden de själva inte ens besökt.

"Det beror på media helt enkelt, för media är typ den andra eller tredje makten och väldigt många människor är inte bra på källkritik" - Miriam

"Om man inte är därifrån och ser området och folket, då ser man inget annat än det som sociala medier visar. Sociala medier har stor påverkan på vilken bild folk har." - Liam

Ungdomarnas uppfattning om vilka associationer personer utanför deras bostadsområde har framträder i likhet med den tidigare presenterade forskningen om mediernas rapportering av förorter. Denna forskning har identifierat återkommande teman som kriminalitet, sociala problem, fattigdom och etnicitet, men där flertalet av ungdomarna relaterar till andra associationer om deras eget bostadsområde. Ungdomarnas svar belyser också den betydande roll som media, och framförallt sociala medier, spelar i förandet av allmänhetens gemensamma uppfattning om området. Detta bekräftas även av riksdagen, där det tydligt framgår hur media är av stor betydelse för samhällsutvecklingen och hur de formar och påverkar såväl individens som samhällets kollektiva tankar och åsikter. Utifrån ungdomarnas perspektiv som boende i förorten kan vi konstatera att det existerar tydliga, upplevda, brister i

medierapporteringen som har påverkat allmänhetens associationer, då majoriteten aldrig heller själva besökt områdena.

6.2.2 Ungdomars relation till mediebevakningen av förorten

Den upplevda gemenskapen är något som Miriam också lyfter och där känslan är att det inte synliggörs i mediebevakningen av förorterna. Här talar hon specifikt om en händelse som väckte mycket känslor bland eleverna på hennes gymnasieskola. Miriam berättar om ett reportage som genomförts av en journalist från en av Sveriges största nyhetsredaktioner. Journalisten har skrivit ett långt reportage om förekomsten av narkotikahandel i området, men det som upprörde många elever var kopplingen till gymnasieskolan. Varför just hennes gymnasieskola blev inblandad kan inte Miriam förstå då narkotikahandeln hade ägt rum utanför skolan. Miriam berättar hur flera elever efter journalistens uttalanden kom fram och frågade henne om varför journalisten hade skrivit som han gjorde. De berättade hur reportaget fick dem att känna sig inkluderade i något som egentligen inte involverade dem själva. Miriam berättar hur hon till sist bestämde sig för att besöka nyhetsredaktionen och väl på plats hade hon bett om att få tala med journalisten i fråga.

“När du skriver alla på XXX gymnasiet så tar jag faktiskt åt mig, när du säger alla så är det jag som du menar och om alla mina vänner i klassrummet. De är absolut inte som det du har beskrivit om XXX gymnasiet” - Miriam

Miriam berättar vidare hur hon bjöd in journalisten till gymnasieskolan då hon ville att han skulle få ta del av hennes verklighet. För Miriam och flertalet av hennes vänner innefattar verkligheten ambitiösa elever med höga mål och drömmar, engagerade lärare som motiverar eleverna, lärare som presenterar möjligheterna att motbevisa den existerande fördomen om att ungdomarna från förorten inte kan lyckas. Miriam avslutar berättelsen om journalisten med att förtvivlat berätta att journalisten aldrig dök upp, att han inte var intresserad av att ta del av deras perspektiv.

“Skriva positivt om Angered skulle han aldrig tjäna pengar på, vi behövs som syndabockar” - Miriam

Flertalet av ungdomarna besitter en stark uppfattning om att media bidrar till samhällets uppfattningar om områdena och därmed dess invånare. Liam beskriver hur han tillsammans med sina vänner ofta diskuterar de händelser som uppmärksammas av media.

“Såklart, ofta. När man ser en nyhet kan man prata om att det inte stämmer överens med verkligheten. Ibland kan det verkligen inte stämma.” - Liam

De talar vanligtvis om huruvida de tycker att nyheten överensstämmer med verkligheten eller inte, och därmed betydelsen av att media representerar en rättvis bild. Liam är övertygad om att majoriteten av befolkningen inte själva har sett vad som försiggår och hur det är att leva i området, vilket han beskriver gör att bilden media förmedlar blir särskilt viktig. Han menar

att det är media som ger tillgång till den uppfattning som tas av resten av samhället. Oliver har samma uppfattning kring frågan som Liam. När Oliver får frågan om huruvida han delar den bild av området som media framställer är svaret kort.

“Media överdriver” - Oliver

Josef är ytterligare en av ungdomarna som delar samma uppfattning som Liam, om konsekvenserna av medias ensidiga, negativa rapportering. Han menar att det är media som besitter makt att påverka allmänhetens uppfattningar om förorten och om individerna som är bosatta i området. Josef beskriver hur han upplever att de förblir bovarna i problematiken som ett resultat av medias bild av etnicitet, gängkriminalitet och förorten:

“Jag står på samma sida som svensken i Torslanda, jag vill inte se någon dö, vi vill samma sak men på olika sätt, de vill göra det utan mig och jag vill göra det med dom för det är det enda sättet vi kan göra det på” - Josef

Ungdomarnas berättelser belyser deras relation till mediebevakningen av förorter och synliggör den förhandlande tolkningspositionen som Stuart Halls teori behandlar. Genom intervjuerna blir det tydligt att ungdomarna inte förnekar förekomsten av händelser och brott i deras bostadsområden som berör ämnena kriminalitet och sociala problem. Denna inställning innebär en förhandlande tolkningsposition, och i vissa fall till och med en dominerande. Med andra ord, att det förekommer en ensidig och negativ medierapportering, men också en upplevelse av att det saknas intresse för att förmedla ett annat mer mångfacetterat perspektiv. Det är något som belystes för redan 20 år sedan, där resultatet visade att positiva nyheter inte får utrymme i rapporteringen. Denna problematik blir särskilt tydlig genom Miriams och hennes klasskamraters erfarenhet, då deras inbjudan till skolan för uppvisning av ett annat perspektiv nekats.

Genomgående har ungdomarna en uppfattning om att media överdriver eller snedvrider bilden av deras område för ekonomisk vinning. Detta överensstämmer med tidigare svar om att allmänheten generellt är bristfälliga i källkritik och enkelt påverkas av den negativa mediebild som förmedlas. Svaren präglas av en stark besvikelse och känsla av att alla dras över en och samma kam, att de inkluderas på grund av deras område, etnicitet, utseende och klädsel, i något som inte representerar deras verklighet. Vid en första anblick kan man tro att det rör sig om en dominerande tolkningsposition där ungdomarna starkt ifrågasätter medias representation av förorter. Vid närmare granskning blir det dock tydligt att majoriteten istället antar en förhandlande tolkning. De erkänner de befintliga problemen men upplever samtidigt att mediebild är överdriven, inte helt sanningsenlig och att positiva händelser ignoreras. Detta understryker behovet av en mer nyanserad och rättvis bild av förorterna för att skapa en mer balanserad och korrekt förståelse för dessa områden och de individer som kallar områdena sina hem.

6.3 Frågeställning 3: Hur påverkas mottagarnas självuppfattning och identitet av den framställda mediebilden av förorten?

I avsnittet undersöks ungdomarnas perspektiv på den mediebevakning som riktas mot deras bostadsområden. Fokuset ligger på hur mediebilden påverkar deras förutsättningar, skapar fördomar och formar deras roll i samhället. Genom att analysera svaren utifrån Goffmans (2014) teori om stigmatisering belyses hur människor, i möten med främlingar, snabbt bedömer och kategoriserar varandra baserat på huruvida det stämmer överens med förväntningar och sociala normer. Om egenskaperna och personlighetsdragen anses mindre önskvärda stigmatiseras personen och betraktas därmed som avvikande från "de normala". Resultaten av intervju svaren åskådliggör hur många ungdomar, som på grund av bostadsort och etnicitet, upplever ett utanförskap i samhället som baseras på befintliga fördomar och förutfattade meningar. Däremot återspeglas inte dessa känslor i deras hemområden som de snarare beskriver präglas av trygghet och gemenskap. Att flera av ungdomarna upplever sig inte tillhöra vad Goffman (2014) benämner som "de normala" kommer i vidare läsning vara en genomgående röd tråd.

6.3.1 Identitet

Mot slutet av intervjun får deltagarna möjlighet att reflektera över i vilken utsträckning de själva har påverkats av den bild som media förmedlar om förorten. Utifrån Pripps (2002) forskning förstår vi att den bild som presenteras av ett fenomen i media kommer att påverka huruvida personer anpassar sin syn på fenomenet och på sig själva. Svaren på den öppna frågan om påverkan avslöjar att det råder delade meningar bland deltagarna. Liam, Emilio, Ibbe och Dennis är fyra av de medverkande i studien som framhåller att de inte känt av någon påverkan. Alla fyra berättar att de har tagit del av en omfattande negativ rapportering från områdena, men att detta inte förändrat deras uppfattning om området, om personer som bor där, eller om sig själva. Genom att analysera intervjuerna i ett större perspektiv, ser vi att respondenternas egna upplevelser i områdena är allra mest betydelsefulla för vilka associationer som de skapar.

Utifrån svaren som helhet framkommer det däremot tydligt att frågan snarare kretsar kring individuellt självförtroende och självbild och huruvida man är en aktiv deltagare i speglingsprocessen. Det Pripp (2002) presenterar involverar därmed mer än bara associationer som skapas i media. Leon berättar exempelvis om att han tidigare undvikit att berätta vilket bostadsområde han kommer ifrån, eftersom det funnits en rädsla för att medias omfattande bild av kriminalitet i Bergsjön skulle sammankopplas med honom.

“När jag var yngre sa jag sällan att jag var från Bergsjön för jag tänkte att folk skulle ha förutfattade meningar om mig. Men nu när jag är äldre och har bättre självförtroende så bryr jag mig inte längre” - Leon

Emilio förklarar att han sedan barnsben alltid varit väldigt självmedveten och vågat stå upp för vad han anser vara rätt och fel, även om det skulle innebära att gå emot gruppen. Han beskriver hur det är självförtroendet och självmedvetenheten som resulterat i att han inte låtit sig påverkas. Emilio, som idag har två utbildningar och erfarenheter från olika arbetsplatser, vet att han kan motbevisa den existerande bilden genom att berätta om sig själv och sin historia. Han berättar däremot att det är många som inte har förmågan att göra detsamma.

“Samtidigt vet jag att majoriteten av de som haft samma förutsättningar som mig inte är lika säkra i sig själva och att de har lättare att påverkas av den negativa bilden och falla för grupptricket” - Emilio

Idag känner Emilio ett ansvar för att förmedla att alla förutsättningar finns för att skaffa sig en utbildning och ett bra jobb, men även möjligheten till att välja en annan “rätt” väg. Detta gjorde han själv när han tog beslutet att lämna kriminaliteten bakom sig.

“Fördomar utifrån påverkar inte mig. Jag känner mig själv och jag känner mitt område” - Emilio

En annan faktor som framkommer är ålder, vilket kan utgöra en förklaring till huruvida man påverkas eller inte. Josef, som för närvarande är 25 år, förklarar hur han inte längre påverkas av mediebilderna, men han betonar att det var annorlunda under sin ungdom. Josef upplever att media, och framförallt sociala medier, har haft en tendens att glorifiera bilden av gäng och kriminalitet. Denna glorifiering menar han har resulterat i att barn och ungdomar har börjat eftersträva att bli en del av trenden. Han fortsätter att förklara den mognadsprocess han har genomgått, särskilt när han inträdde i arbetslivet och det började ställas högre krav. Övergången skapade en osäkerhet som gjorde att han började ifrågasätta sin identitet och vem han var. Detta beskriver han att medias bild bidrog till att påverka.

“I någons ögon är man ond, i någon annans är man en ängel för man har hjälpt en äldre dam att bära kassarna hem, för en tredje är man värsta boven.” - Josef

6.3.2 Fördomar och förutsättningar

Flera av ungdomarna upplever en känsla av att behöva motbevisa samhällets fördomar och uppfattningar om dem och deras bostadsområde som media bidrar till att skapa. Den inre konflikt ungdomarna beskriver angående identitet, är konkreta exempel på hur de handskas med det Goffman (2014) kallar virtuella sociala identiteter och faktiska sociala identiteter. Nedan återges flera uttalanden och berättelser om hur de förhåller sig till och i vissa fall arbetar för att förändra sin virtuella sociala identitet, för att kunna motbevisa fördomar.

Både Oliver och Liam upplever att media speglar de som bor i förorten som kriminella och farliga. Oliver, 18, beskriver att det är just detta som påverkat honom mest.

“De tror att jag hänger med kriminella, att jag är farlig, fast egentligen är det tvärtom”

“Jag skulle vilja visa folk att det inte är så farligt här” - Oliver

Liam känner sig också påverkad av den, i någon form skräckinjagande bilden, som skapats av människor i förorter. Liam upplever att religionen islam och dess negativa associationer kommit att prägla hur samhället ser på människor från förorten, eftersom det bor en hel del muslimer i de områdena. Han menar att religionen i någon form blivit “terrorstämplad” i media och att människor i förorten som tar del av religionen, därmed porträtteras som farliga, vilket i sin tur skapar en bild av området som otryggt.

Sandra berättar att hon har mycket höga krav på sig själv för att kunna prestera bättre än vad samhället förväntar sig av henne. Mona delar samma erfarenhet, av att hon ständigt måste förklara sig då media konstant karakteriserar henne som “ond”. Det skapas därmed ett behov av att gå ut i samhället och istället bevisa att hon är “god”. Hon beskriver även hur människor i hennes omgivning inte har styrkan och motivationen att motbevisa samhället. Hon förklarar detta genom tankesättet hon gissar att många har, som lyder, *“Jag ska vara dålig, då är jag dålig”*. I likhet med Mona delar Miriam erfarenheter av att individer i hennes omgivning inte orkat stå emot fördomarna, där känslan av hopplöshet resulterat i att personen istället valt en kriminell väg. Miriam beskriver att det för en del personer kan kännas enklare att bekräfta bilden media förmedlar, den som orsakat samhällets uppfattningar, än att arbeta för att motbevisa den. Hon påpekar särskilt detta i de fall då media och allmänheten inte är intresserade av att ta del av och förmedla ett annat perspektiv. Hon berättar på vilket sätt hon tror att många som väljer den kriminella vägen, tänker:

“Skitsamma, de tror redan det om mig, låt mig då förverkliga det” - Miriam

Även Amina talar om hur hon upplever mediebevakningen som en central anledning till att människor från förorten väljer att bekräfta bilden media förmedlar av dem. Hon känner därför att media i någon mån är skyldig förorterna att leverera en mer sanningsenlig, representativ och rättvis rapportering och avslutar med att säga:

“Det var ju de som förstörde det från början”

“Många upplever det svårt med språket och liknande, vilket gör att den kriminella vägen blir lättare att gå, att de blir pushade åt det hållet.” - Amina

Intervjusvaren synliggör resultat som överensstämmer med Goffmans (2014) teori om stigmatisering. Med andra ord, illustrerar flera berättelser hur en upprepning av stigmatisering ökar sannolikheten för att människor accepterar och införlivar de redan befintliga fördomarna och stereotyperna som präglar deras självbild. I enlighet med Goffmans perspektiv beskriver flera av ungdomarna hur personer i deras omgivning inte har kunnat motstå medias påverkan och allmänhetens förutfattade meningar. Detta har resulterat i att individer valt att förverkliga och inkorporera den medieframställda bilden som en del av sin egen självbild. De ser detta som en roll de har tilldelats av samhället. Det framgår således i svaren hur upprepad stigmatisering, som reflekteras i medias återspeglning, kan få en djupgående inverkan på individens identitet.

Miriam berättar om sina egna ambitioner, om att hon vill utbilda sig till läkare och motbevisa samhällets förutfattade meningar. Hon förklarar att det har blivit hennes drivkraft. Hon vill bevisa att hennes bostadsområde inte varit ett hinder, att det inte är ett hinder att bära slöja och att XXX gymnasiet har gett henne möjligheten till att nå sina drömmar. Men för Miriam handlar det inte bara om att motbevisa samhällets fördomar, det innebär också ett stort ansvar.

“Gör en svensk någonting så representerar han endast sig själv, men för mig om jag gör någonting, så representerar jag alla utländska i förorten” - Miriam

Som nämnt under föregående avsnitt påpekar Josef att de fördomar samhället skapat, förmedlade genom medierna, har haft en negativ påverkan på hans vardagsliv och arbetsliv. Josef betonar att detta är en outtalad vetskap bland personer i hans närhet. Han menar därtill att det är något man inte talar om, men som alla vet om. Emilio delar liknande erfarenheter och menar att hans bakgrund som förortsinvånare inneburit svårigheter inför att bli kallad på arbetsintervjuer. Han berättar att den största anledningen till att han lyckats få flera jobb är att han kunnat tala för sig på ett förmånligt sätt i de intervjuer han blivit kallad på. Amina förklarar att hon inte har lidit särskilt mycket av begränsade förutsättningar, men att hon däremot har flera i sin omgivning som gjort det. Det har hos henne väckt starka känslor och framförallt frustration mot det svenska samhället.

De delade erfarenheterna bland intervjupersonerna visar på en återkommande känsla av utanförskap och att inte känna sig duglig. Goffman (2014) beskriver hur personer som tillhör “de normala” inte betraktar personer med stigma som helt mänskliga, vilket kan leda till diskriminering och försämring av livsmöjligheter för stigmatiserade personer. Flera av ungdomarna delar berättelser från sin omgivning som vittnar om försämrade förutsättningar i arbetslivet och i sociala sammanhang. Denna problematik förstärker också de existerande forskningsresultaten som synliggör hur mediernas konstruktion och förstärkning av stereotyper bidrar till begränsningar till arbete, utbildning och social inkludering.

För Miriam och Sandra blir det också en fråga om att anpassa sig, för att inte bli annorlunda behandlad. Miriam förklarar att hon utanför Angered upplever att hon behöver skådespela och förändra sin identitet för att bli accepterad och smälta in. Hon upplever att hon behöver anpassa sitt språk, beteende och klädstil, vilket också har påverkat hennes självkänsla. Denna känsla berättar både Miriam och Sandra att de inte behöver ha i Angered. Anledningen är att de i Angered känner att de kan vara sig själva, eftersom fördomarna är färre och de inte behöver motbevisa något.

Mona berättar i sin intervju om att människor i hennes område inte endast kämpar med att motbevisa bilden media förmedlar och allmänhetens fördomar. Hon förklarar att många invånare i hennes område är muslimer som lever i ett förtryck, hur många har krig i sina hemländer och att flertalet inte har hela familjen samlad i Sverige. Mona fortsätter att beskriva den existerande psykiska ohälsan som orsakats av ett miljöombyte, en annorlunda kultur som resulterat i en kulturkrock och framförallt svårigheterna med språket. Samtidigt

menar hon att inga lärare vill undervisa dem på grund av de existerande fördomarna. Mona beskriver betydelsen av att uppmärksamma den problematiken, men istället upplever hon att media fortsätter att förmedla en ensidig, negativ bild som gör att utmaningarna fortsätter. Hon väljer däremot att tro att dessa personer kommer bli ännu starkare än de som inte har kämpat med dessa utmaningar.

Goffman (2014) identifierar flera olika strategier för personer som upplever stigmatisering. Bland dessa framträder två tillvägagångssätt: att försöka dölja avvikelser i förhoppning om att undvika att bli upptäckt, samt att försöka bevisa sin kompetens för att motverka existerande fördomar. Dessa strategier återspeglas tydligt i intervju svaren, där begreppet "motbevisa" ständigt återkommer. Det är framförallt Miriam, Mona och Sandra som beskriver en ihållande känsla av att behöva motbevisa fördomar och förutfattade meningar relaterade till deras etnicitet och bostadsområde. De upplever ett ständigt behov av att behöva påvisa sin intelligens och kompetens, vilket hör samman med en strävan av att trots sin bakgrund kunna studera vidare och kvalificera sig för prestigefyllda yrken. Som tidigare nämnt misstänker Emilio att anledningen till hans framgång i yrkeslivet ligger i att han har varit duktig på att tala för sig. Vi förstår under intervjuens gång att "tala för sig" för honom innebär att motbevisa arbetsgivarens fördomar om "någon som honom". Fördomarna han hänvisar till, är också de som han menar påverkat andra företag till att *inte* bjuda in honom på intervju överhuvudtaget. Genom både Miriams, Monas, Sandras och Emilios uttalanden syns alltså strävan och kampen för att motbevisa förutfattade meningar och istället presentera en alternativ bild av förorten, en bild som inte associeras till kriminalitet och andra sociala problem. Därmed innefattar deras ansträngningar flera utmaningar, att övervinna individuell stigmatisering och att omdefiniera och utmana stereotyper på en bredare samhälls nivå.

Svaren i intervjuerna lyfter också fram den andra strategin som Goffman (2014) presenterar, nämligen att försöka dölja sin avvikelse. Detta synliggörs genom Miriam och Sandra, som blir framstående exempel när de beskriver hur de anpassar sitt beteende, sitt sätt att prata och sitt sätt att klä sig, i sammanhang utanför sina hemområden. Beteendet att försöka anpassa sig blir en strategi för att undvika att deras "avvikelse" blir avslöjad och därmed minimera risken för negativa fördomar. Detta blir även applicerbart på Leon, som tidigare berättat hur han som liten undvek att berätta vilket bostadsområde han kom ifrån. Miriam och Sandra lyfter också att de aldrig har upplevt behovet av att anpassa sig på samma sätt i sina hemområden. Där känner de sig fria att vara sig själva, de trivs och upplever ett starkare självförtroende och en positivare självbild där. En alternativ strategi för att hantera stigmatisering kan följaktligen vara att undvika sammanhang och umgänge där behovet av anpassning uppstår, och därmed välja att interagera med personer tillhörande samma grupp.

6.3.3 "Vi" och "dem"

Samtliga ungdomar i undersökningen var överens om medias konstruktion av grupperingar i samhället - av ett "vi" och ett "dem". Utifrån flera av intervju personernas uppfattningar är de olika grupperna knutna till associationer som klass, etnicitet och kriminalitet. Liam upplever

att hans område Angered är sammankopplat med etnicitet och religion, och specifikt till ordet "invandrare". Liam berättar upprört om sin önskan att också få vara en del av en nationell gemenskap, eftersom han likt alla etniska svenskar är född och uppvuxen i det svenska samhället, med den svenska kulturen. Han upplever att den segregation som skapas via media växer mer och mer för varje år. Miriam beskriver detsamma, om hur människor hon möter inte verkar förstå att de alla är svenskar. Hon berättar att hon vid frågor om vart hon kommer ifrån alltid svarar att hon är svensk, men att det genomgående finns ett fortsatt intresse för "vart hon ursprungligen är ifrån".

"Vi bor i samma samhälle, det är fortfarande svenskt så jag tycker det är jättesynd att sitta och separera på dom samhällena" - Miriam

"Hur mycket vi ens försöker bekämpa segregation så kommer det alltid att finnas kvar" - Miriam

Josefs svar under intervjun överensstämmer med Liams och Miriams, om att förorten sammankopplas med associationer som invandring, etnicitet och kriminalitet. Josef menar att dessa associationer gör det enkelt för media att skapa ett "vi" och ett "dem" där specifika områden blir syndabockar för ett större samhällsproblem.

"Det blir alltid ett snack om invandring när det händer något i en förort vilket leder till att etniska svenskar har fått ett problem identifierade av media" - Josef

Amina upplever en stor påverkan av det "vi" och "dem" som hon själv uppger existerar i samhället och i media. Hon berättar att känslan av gemenskap med resten av samhället fanns när hon var yngre, att hon då kände att hon passade in. I takt med att hon blivit äldre har de positiva upplevelserna motbevisats. Hon upplever att de fördomar som skapats mot henne de senaste åren drar en tydlig gräns mellan henne och "svenskarna" som bor inne i stan, en gräns som påstår att "du och jag är inte samma".

De tillfrågade deltagarna fick därefter svara på om de hade några förslag på hur journalister hade kunnat gå tillväga för att minska det "vi och dem" som många upplever att media skapar. Många var överens om att en mer varierad rapportering, med mer positiva nyheter från förorter, skulle kunna motbevisa den ensidigt negativa bilden och förändra publikens vilja till samhörighet med områdena. Framförallt diskuterade ungdomarna den existerande avsaknaden av en djupare bevakning, med ett perspektiv "inifrån". Oliver, Liam, Emilio och Miriam förklarar alla att de önskar att media faktiskt tog sig ut till förorten för att se, skriva och berätta "den riktiga sanningen".

"Jag önskar att de sa sanningen, att de kom hit och kollade, att de snackade med oss" - Oliver

"Asså media kan skriva om vad som helst egentligen, man ska inte begränsa dom men snälla skriv sanningen, om de bra sakerna" - Miriam

De är alla överens om att ett besök och en interaktion med förorten skulle få människor att inse att alla inte är farliga och att det finns en hel del som inte visas upp för allmänheten.

“Hela Backa tas ju för problem, det klart att det finns delar av Backa som är bra och delar av Backa som är värre. Man kan ju lyfta att det inte är hela delen av området som är dåligt och att det finns delar som är bättre” - Ibbe

Både Mona och Ibbe anser därtill att det finns mycket bra att visa upp, som kan bidra till att en person i ett område, inte bidrar till att representera alla invånare i alla förorter.

Mediernas framställning av bostadsområden och samhällsgrupper har, som tidigare uppmärksammats, visat på tendenser att skapa och förstärka ett “vi” och ett “dem” i medierapporteringen. Detta grundas vanligtvis på tydliga karaktäriseringar av invånarna i bostadsområdena, där journalister skiljer på “de ursprungliga invånarna” som offer och kontrasterar dem med “de andra”. Framställningen av “de andra” innefattar generellt sett en etnisk dimension, vilket i sin tur formar uppfattningen av såväl området som dess invånare. Genom intervjupersonernas svar och befintlig forskning framkommer tydliga paralleller till Goffmans (2014) teori om stigmatisering och särskiljning av personer med ett stigma och “de normala”. Utifrån respondenternas uttalanden framgår det mer eller mindre, att de upplever att deras hemområden och etniska tillhörighet appliceras som ett stigma. I likhet med Goffmans (2014) teori menar dessa ungdomar att de betraktas som mindre dugliga och kompetenta, en uppfattning som också speglas i mediernas representation genom ett markerande “vi” och “dem”. Personliga berättelser från flera av ungdomarna, däribland Liam, Josef och Miriam, tydliggör känslan av att vara exkluderad från samhället och att tillhöra gruppen “de andra”, de som skildras som ett problem. Ungdomarnas erfarenheter av att inte bli betraktade som fullständigt kompetenta och den bidragande känslan av utanförskap och diskriminering, avspeglar Goffmans (2014) resonemang om stigmat och dess påverkan.

I intervjusvaren framgår dessutom medias skapande och förstärkning av “vi” och “dem”, “de normala” och “icke normala”, där framställningen bidrar till existerande fördomarna och förutfattade meningarna som sprids inom samhället. En märkbar observation är upplevelsen av att majoriteten av individerna som innehar dessa uppfattningar sällan har besökt förorterna i fråga, detta stärker därmed mediernas betydande roll. Detta pekar på en särskiljning mellan uppfattningar och verklighet och stärker Goffmans (2014) uttalanden om förväntningar och fördomar. Avslutningsvis framgår det att ungdomarna inte bara identifierar problematiken i medias framställning av ett “vi” och ett “dem”, utan även presenterar potentiella lösningar. Återkommande i deras resonemang är insikten om att de flesta aldrig besökt deras hemområden, framförallt att journalister sällan låter deras perspektiv höras. Hur en sådan “liten” handling skulle kunna minska både segregationen och främja ett inkluderande samhälle.

7 Sammanfattning

Syftet med denna uppsats har varit att lyfta problematiken avseende en ensidigt negativ bevakning av Göteborgs förorter i media, samt att undersöka hur detta får konsekvenser på såväl individ- som samhällsnivå. Genom Stuart Halls teorier om reception förstår vi hur ungdomarna i förorten tolkar mediebevakningen, hur tolkningen påverkat både identitet och självbild, för att i sin tur åskådliggöra sambandet till existerande segregation och samhällsliga grupperingar. Här har Erving Goffmans teori om stigmatisering varit betydande för att framställa ett resultat som visar på relevansen av både individuella och samhällsliga faktorer i frågan. De frågeställningar vi använt oss av för att studera denna problematisering är följande:

- 1. Vad uppfattar ungdomarna att medierna förmedlar för bild av deras bostadsområden och från vilka nyhetskällor kommer denna bild?*
- 2. På vilket sätt överensstämmer ungdomarnas egna uppfattningar om förorten de bor i, den bild som medierna kommunicerar? Hur tolkar de och förhåller sig till denna bild?*
- 3. Hur påverkas mottagarnas självuppfattning och identitet av den framställda mediebilderna av förorten?*

Den första frågeställningen avsåg att undersöka ungdomarnas uppfattning av den bild media förmedlar, vilket baseras på var rapporteringen kommer ifrån, hur ofta den äger rum och vad den innehåller. Resultatet visar på en tvetydig förståelse för nyheter i media, mer specifikt vad som anses vara nyheter och vilka källor som används för nyhetskonsumention. Detta relaterar till det förändrade medielandskapet som möjliggjort obegränsad tillgång till nyheter, framförallt med tillkomsten av sociala medier. Deras nyhetskonsumention är onekligen passiv genom att ungdomarna förväntar sig att de mest aktuella nyheterna levereras till dem. Dessutom synliggör resultatet hur det förändrade medielandskapet medfört bortfallet av tydliga konsumtionsmönster och rutiner, som att välja var, när och hur man tar del av nyheterna. En del av resultatet visar på en annan aspekt som innebär att ungdomarna aktivt väljer att inte konsumera nyheter, eller gör det i begränsad utsträckning då de inte delar den bild av förorten som media förmedlar. Ungdomarna med detta konsumtionsmönster upplever att den orättvisa rapporteringen inte gynnar dem och väljer därmed att aktivt ta avstånd.

Den andra frågeställningen åskådliggör ungdomarnas bild av förorterna de bor i och huruvida bilden överensstämmer med den som de anser att media skapar i sin rapportering. Ungdomarna upplever att mediebevakningen endast rapporterar om negativa händelser såsom kriminalitet och sociala problem. Majoriteten delade däremot en annan uppfattning. Deras verklighet, till skillnad från medias, genomsyras istället av glädje, kärlek och gemenskap. Detta resulterar i en besvikelse och frustration mot media och gentemot samhället som antar och fortsätter att förmedla den negativa representationen. Ungdomarna förnekar inte de negativa händelser som förekommer, men menar att det är *hur* det rapporteras och ignoransen

av andra infallsvinklar som genererar vrede. De känner sig inte bara använda som syndabockar utan också maktlösa i kampen att förändra de existerande associationerna till dem själva och till det de kallar hemma. I resultatet går det därför att utläsa en förhandlande tolkning hos merparten av ungdomarna.

Avslutningsvis leder studien in på den frågeställning som rivit upp mest känslor hos respondenterna, framförallt i de berättelser där de beskriver upplevelsen av att inte bli hörd i dessa frågor. Resultaten visar på starka sinnesupplevelser i hur mediebevakningen av deras hem skakat om både identitet och självbild. Det är svårt att inte bli berörd av de känslor som framkommit och hur de bidragit till en djupare förståelse av dessa ungdomars upplevelser och perspektiv. Det framgår av resultatet att alla delar erfarenheten av att känna sig fördömd av samhället. Fördömnarna berör bland annat kompetens, kriminalitet, etnisk tillhörighet och ekonomisk situation. För att kunna passa in tvingas ungdomarna från dessa förorter förändra sin identitet för att bli accepterade och inkluderade. Med andra ord upplever ungdomarna att de på grund av existerande fördömnar och förutfattade meningar stigmatiseras samt separeras från resten av samhället. Stigmat bidrar till att särskilja ungdomarna från det Goffman kallar "de normala", vilket resulterar i den segregation de faller offer för dagligen. Detta försätter ungdomarna in i en situation där de behöver välja mellan att antingen bekräfta de existerande fördömnarna, eller att kämpa hårt för att kunna motbevisa dem. I relation till detta talar resultatet för att självsäkerhet och ett starkare självförtroende kan skydda mot att påverkas av samhällets förutfattade meningar.

Med resultaten grundade i en komplex kontext hoppas vi att vårt bidrag till forskningen kan belysa de perspektiv som hittills har förbigåtts av mediebevakningen. Genom att låta ungdomarnas röster bli hörda strävar vi efter att väcka tankar hos er läsare, att ni tar en minut och reflekterar över era egna fördömnar och vad de faktiskt bygger på. Vår förhoppning är att ni nästa gång ni stöter på Oliver, kommer ihåg att han inte är kriminell, att han inte är farlig, utan att han är en av er.

8 Slutdiskussion

Denna studie har minst sagt berört en invecklad problematik gällande dagens mottagande av medieinnehåll från förorten. I efterhand står vi fast vid att problematikens alla delar är lika viktiga för att förstå sig på vad som leder upp till ungdomarnas uppfattningar och identitetsskapande. Vi kan utifrån detta presentera ett antal reflektioner som inte bara bekräftar teori och tidigare forskning, utan också förändrat vår syn på media som en aktör i det demokratiska samhället.

Med utgångspunkt i den bevakning som media gör av förorten, har vi förstått att mening skapas och tolkningar antas, vilket är avgörande för vilka fördomar som uppstår, bekräftas och motbevisas. I vår studie har vi fått ta del av starka berättelser och uttryck som bevisar hur viktigt detta stadiet är för frågan om representation av våra ungdomar från förorten. Vi har bevittnat ett segregerat centrum, från utsidan dömt utifrån andra erfarenheter och andra kulturer. Genom våra möten ser vi hur de stigmatiserade ungdomarna tvingas handskas med fördomar som de själva inte identifierar sig med och behöver bygga upp ett starkt självförtroende för att kunna motstå. Ungdomarna tar itu med sina stigmat genom strategier som att motbevisa, dölja eller förverkliga de egenskaper som bestäms av förutfattade meningar. Dessa resultat har bidragit med kunskaper som medverkar i att utveckla teorin om stigmatisering. De tre återkommande strategier som Goffman talar om är därmed fortsatt aktuella och relevanta i dagens samhällskontext och det nya medielandskapet.

I resultaten synliggörs ungdomarnas såväl passiva som aktiva roll i interaktionen med medieinnehållet rörande förorter. I frågan om mediekonsumtion talar vår studie för att ungdomarna inte har någon regelbunden nyhetskonsumtion överhuvudtaget. Bilden de har av media baseras på ett slumpmässigt urval av det kompletta nyhetsflödet, iakttagelser gjorda under en passiv konsumtion. Ungdomarna har dessutom dålig koll på vad som skiljer sig åt mellan nyheter och annat medieinnehåll, vilket vi ser hör ihop med deras dominerande användning av sociala medier. I relation till detta kan vi också konstatera att ungdomarnas upplevelser inte uteslutande kommer från medier. Som vi tidigare beskrivit är ungdomarnas upplevelser ett resultat av en komplex kontext och ett av dagens största samhällsproblem. Med andra ord, berör frågan ett återkommande samtalsämne som inte enbart belyser det vi ser genom våra skärmar, utan också fristående ämnen som etnicitet, invandring och integration. Ungdomarnas passiva konsumtion följs däremot av en reception som snarare är aktiv. Vi har sett prov på ungdomarnas dominerande, förhandlande och oppositionella tolkningar av det de ser i media som resulterat i aktiva val bland de strategier som kan tillämpas. Vi har fått ta del av livshistorier om hur ungdomarna ständigt motbevisar, döljer eller till och med verkligställer sitt stigma.

Teoriernas sammankoppling har för oss varit viktig för att förstå mediernas roll och ansvar i hur segregationen kvarstår och utvecklas. Efter denna studie har vi fått en starkare bild av medierna som nonchalanta mot en viktig grupp medborgare i samhället. Vi ser brister i medias ansvarstagande för individers känslor och tillhörighet till samhället, vilket förminskas

för ekonomisk vinning. Uppfyller media verkligen sin roll som hela samhällets tredje statsmakt? Huruvida fungerar de egentligen som en demokratisk stöttepelare?

9 Vidare forskning

Studien visar att det finns ett behov av fortsatt forskning på fenomenet *Medieskugga* och en utvecklad definition av vad det egentligen innebär i vårt nya medielandskap. Vår forskning visar på möjligheter att skapa en djupare bevakning utifrån världens alla hörn, men att denna inte utnyttjas. Oavsett tekniska framsteg och förändrade villkor tar vi fortfarande del av en ensidig negativ rapportering, vilket innebär att ämnet fortfarande är aktuellt att studera utifrån dagens samhällskontext. Det förändrade medielandskapet medför dessutom luckor i forskningen för ungdomars nyhetskonsumtion och för vad vi idag definierar som nyheter. Detta blir nödvändigt för att förstå hur de komplexa komponenterna samverkar för att kunna presentera sanningsenliga forskningsresultat och förstå vad konsumenternas bild av verkligheten baseras på.

När det gäller stigma i relation till förorter kan forskningen utvecklas utifrån de strategier som Goffman presenterar. Närmare bestämt, de faktorer som bestämmer vilka strategier man väljer att vidta för att handskas med sitt stigma. Vi tror att faktorer som social status, kön, bakgrund, utbildning och intressen kan styra vilken strategi som antas. Oberoende av vilka faktorer som identifieras, tycker vi att det är viktigt att studera dem närmare för att inte låta segregationen begränsa skapandet av ett rättvist, hållbart och inkluderande samhälle.

En annan intressant infallsvinkel hade varit att undersöka hur ungdomar från både innerstad och utsatta områden ser på mediebevakningen av förorter och associationerna relaterade till dessa. Det hade varit av vikt för att undersöka hur viktig ens hemort är för identitetsskapandet. Det hade dessutom varit intressant att undersöka frågan i relation till andra åldersgrupper för att vidare förstå tyngden av självförtroende, självkänsla och mognad som ett skydd för påverkan på identiteten. Ytterligare en anledning till att undersöka frågan hos en annan åldersgrupp, är för att det hade kunnat uppvisa andra resultat då de med största sannolikhet har andra konsumtionsmönster gällande nyheter.

10 Källförteckning

- Bryman, Alan. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder* (2. uppl.). Malmö: Liber.
- Ekström, Mats & Larsson, Larsåke. (2010). *Metoder i kommunikationsvetenskap* (2. uppl.). Lund: Studentlitteratur.
- Ekström, Mats & Johansson, Bengt. (2019). *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap* (3. uppl.). Lund: Studentlitteratur.
- Ericsson, Urban., Molina, Irene., Ristilampi, Per-Markku., Riksantikvarieämbetet, & Sverige. Integrationsverket. (2002). *Miljonprogram och media : Föreställningar om människor och förorter*.
- Esaiasson, Peter; Gilljam, Mikael; Oscarsson, Henrik; Towns, Ann. E; Wängnerud, Lena. (2017). *Metodpraktikan* (5. uppl.). Stockholm: Wolters kluwer.
- Carlsson, Ulla. (2018) *Medie- och informationskunnighet i den digitala tidsåldern: En demokratifråga*. Nordicom: Göteborgs Universitet.
- Göteborgs stad. Utsatta områden - Polisens definition (u.å). Hämtad 12-12-2023.
<https://goteborg.se/wps/portal/enhetssida/statistik-och-analys/geografi/utsatta-omraden>
- Hagen, Ingunn. (1995). Stuart Hall: Encoding/decoding. *Norsk medietidsskrift, Vol(2)*, s. 193-197.
DOI: 10.18261/ISSN0805-9535-1995-01-24
- Harris, Richard., & Hendershott, Kaitlin. (2018). How newspapers portray suburbs: A paradox. *Journal of Urban Affairs*, 40(7), 974-991.
- Karlsson, Michael & Strömbäck, Jesper (2019). *Handbok i journalistikforskning* (2. uppl.). Lund: Studentlitteratur.
- Kvale, Steinar & Brinkmann, Svend (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun* (2. uppl.). Lund: Studentlitteratur.
- Kvale, Steinar & Brinkmann, Svend (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun* (3. uppl.). Lund: Studentlitteratur.
- Myndigheten för press, radio och tv. Mediekonsumtion (u.å). Hämtad 12-12-2023.
<https://www.mprt.se/medieutveckling/mediekonsumtion/>
- Myndigheten för press, radio och tv. Medieutveckling över tid (u.å). Hämtad 15-12-2023.
<https://www.mprt.se/medieutveckling/medieutveckling-over-tid/>
- Nord, Lars. & Nygren, Gunnar (2002). *Medieskugga*. Stockholm: Atlas.
- Novus. Viktigaste politiska frågan Juni 2023. (2023)

[viktigaste-politiska-fragan-juni-2023](#)

Ramberg, Ingrid., & Pripp, Oscar. (2002). *Fittja, världen och vardagen* (Mångkulturellt centrum, 2002:1).

Regeringskansliet. Om migration och integration (u.å.). Hämtad 16-12-2023.

<https://www.regeringen.se/regeringens-politik/regeringens-prioriteringar/migration-och-integration/>

Regeringskansliet. (23-04-2023). *Uppdrag för att förhindra barn och unga att dras in i gängkriminalitet.*

[uppdrag-for-att-forhindra-att-barn-och-unga-dras-in-i-gangkriminalitet](#)

Sveriges Riksdag. (27-04-2023). *Riksdagen och samhället.*

<https://www.riksdagen.se/sv/sa-fungerar-riksdagen/demokrati/riksdagen-och-samhallet/#medierna-7>

Strömbäck, Jesper (2014). *Makt, medier och samhälle: en introduktion till politisk kommunikation* (2. uppl.). Lund: Studentlitteratur.

Stiftelsen The Global Village (2021). *Fakta för förändring. En rapport om Sveriges 61 utsatta områden.*

<https://theglobalvillage.se/wp-content/uploads/2021/03/Fakta-f%C3%B6r-f%C3%B6r%C3%A4ndring-Final-version.pdf>

Van Hulst, M.J., Siesling, M., Van Lieshout, Maartje., & Dewulf, Art. (2014). The riot, the people and the neighborhood: Narrative framing of social disorder in four cases. *Media, Culture & Society*, 36(4), 456-472.

Vetenskapsrådet. (2017). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning.*

Vetenskapsrådet. (12-12-2023). *Etik i forskningen.*

<https://www.vr.se/uppdrag/etik/etik-i-forskningen.html>

World Health Organization. Adolescent Health (u.å.). Hämtad 12-12-2023.

https://www.who.int/health-topics/adolescent-health#tab=tab_1

11 Bilagor

Intervjuguide

Inledning

Vi berättar om oss, om projektet och syftet samt varför vi är intresserade av att intervjua de tillfrågade. Vi berättar även hur intervjun kommer gå till, att den spelas in, att deras identiteter kommer att anonymiseras och att de är fria att avbryta sin medverkan när de vill.

Öppningsfrågor

Be dem berätta om sig själva - familj, skola/jobb, fritid, personlighet, ålder, vänner m.m.

Frågeställning 1: Mediekonsumtion

Vad uppfattar ungdomarna att medierna förmedlar för bild av deras bostadsområden och från vilka nyhetskällor kommer denna bild?

- Hur ser din mediekonsumtion ut?
- På vilken plattform/kanal/från vem får du mest nyhetsuppdateringar från? (Ex. sociala medier, tidning, appar, tv, radio, skolan, människor i din omgivning)
- Hur ofta får du nyheter om området?
- Har du läst/hört något om området i media senaste tiden?
- På vilken plattform/vilken kanal/från vem har du hört nyheter om området?
- Delar du samma uppfattning om ditt område? Varför/varför inte?

Frågeställning 2: Associationer och tolkningspositioner

På vilket sätt överensstämmer ungdomarnas egna uppfattningar om förorten de bor i, den bild som medierna kommunicerar? Hur tolkar de och förhåller sig till denna bild?

- Om vi säger *namnet på området*, vad tänker du på då? Fånga upp associationer
- Vad tror du att någon från *namn på centralt område* hade svarat på samma fråga?
- Vad skulle du vilja visa ngn som inte kommer härifrån, vad önskar du att folk fick se?
- Vad är det bästa/sämsta med området?
- Pratar du med kompisar om det som media skriver om området? (Vad säger ni då?)

Frågeställning 3: Identitet och självbild

Hur påverkas mottagarnas självuppfattning och identitet av den framställda mediebild av förorten?

- Hur tänker du om dig själv/om ditt område i förhållande till den bild media framställer?
- På vilket sätt upplever du att du påverkas av det media skriver om området?
- Har du, eller hört någon i din omgivning som har haft försämrade förutsättningar på grund av bostadsområdet?

- Upplever du att det existerar ett “vi” och “dom” i medierapporteringen?
- Vad hade media kunnat göra för att det inte skulle uppstå ett “vi” och ett “dem”?
- Upplever du att du blir annorlunda behandlad? På vilket sätt?
- Upplever du att du identifierar dig mer/mindre med dem som bor i samma område?
- Upplever du att människor har fördomar om dig? Vilka?

Avslutning

- Finns det någonting vi inte frågat om som du hade velat få sagt eller förtydliga?
  - Har du några frågor till oss?
  - Berätta att om frågor dyker upp, eller om de skulle ångra sin medverkan, är de välkomna att kontakta oss.
-